Slægten Gregersen

fra

Forum

O V E R S I G T O V E R I N D H O L D.

Side.

1. Indledning.
2. Hvad jeg ved om den direkte mandslinie fra år 1733.
3. Christen Raskesens fæstebrev under Nørholm, 1792.
8. Syns- og taksationsforretning i Dorthe Nielsdatters gård i Hessel.
10. Generationerne på de tre slægtsgårde i Hessel, Roust og Forum.
13. Lidt om gården i Roust.
17. Gregers navnet kommer ind i familien.
19. Hovedtavle og nummerinddeling.
21. Slægten i den nyere tid (Forum linien).
51. Fra slægtsfesten 1950.
52. Nogle erindringer, ved pastor Niels J. Gregersen, Give.
54. Fra slægtsfesten 1960.
55. Heager linien.
59. Slægtscirkel for Heager linien.
60. Lidt om Olling linien (Christen Esbjerg Gregersen).
61. Mine erindringer, (Niels Jessen Gregersen, Sejlstedlund).
68. Navneliste.

Slægtstavle for Olling linien bag i bogen.

Rettelse: På side 50 er navnet Karen Høy Gregersen faldet ud, hun sidder som nummer seks i forreste række.

1.

Indledning.

Når jeg nu forsøger at give en lille skildring af vor slægt, da er jeg jo straks klar over, at den vil blive både mangelfuld, og særlig komme til at give den mest udførlige omtale af dem, som står mig nærmest.

Men når jeg nu alligevel går igang, er det fordi, jeg ofte har tænkt, det var rart at have vidst lidt mere om den slægt, hvoraf man er rundet. Der vil jeg så gøre en begyndelse efter evne og så håbe på, at nogen senere må finde interesse i at føre denne skildring videre.

Slægtskabsfølelsen er vel udsprunget af kærlighed til det hjem, hvorfra vi er udgået og har modtaget påvirkning i livssyn og holdning, som ofte vil vise sig at være arv fra den slægt, der gik forud.

Begyndelsen er iøvrigt gjort af min fættersøn, ingeniør Helge Laurids Gregersen, som har samlet det første af slægtscirklen.

Min opgave vil nu være at give en skildring af personerne, jeg har kendt, og som er døde, hvis det er mig muligt, og hvis der bliver tid og kræfter, måske tage lidt flere med, og måske skyde nogle ud på grund af manglende kendskab og oplysninger.

Det drejer sig dog væsentlig om den lige mandslinie tilbage til ca. år 1700, og den Gregersenske linie frem til nutiden. Idet Niels Jessen Gregersen og hans tvillingebroder Christen Gregersens afdøde efterkommere er nogenlunde udførlig omtalt, hvorimod nulevende mest indskrænker sig til stilling og data, og den tredie broder Christen Esbjerg Gregersen, boende i Olling i Torstrup sogn, hvis efterkommere væsentlig indskrænker sig til at blive nævnt på en slægtscirkel, hvortil oplysninger er samlet af min halvfætter, mejeriejer Hans Kristian Gregersen, Vesterbyens mejeri, Esbjerg. Han takkes derfor.

Desuden er der en omtale af slægtsgården i Roust og Hesselgård, hvorpå der endnu sidder slægtninge som ejere.

Niels Jessen Gregersen,
Sejlstedlundvej 16,
Gjesing.

Anno 1971.

NB. Bogen er beregnet på, at hver enkelt kan indsætte supplerende materiale for sin linie.

Der boede i 1733 en mand i Hessel i Hodde sogn, der hed Niels Jessen, og det var min tip tip tip oldefar. Han var, ifølge lægdrullen for Nørholms gods, fæster af en halv gård, på den anden halve boede Niels Hansen, og de havde af hartkorn hver 7 td. 7 skp. 3 fj. ½ alb. (vistnok 2-300 td. land hver).
Niels Jessen havde 1750 fem sønner optaget på lægdsrullen, nemlig: Jens 33 år, Søren 28 år, Mads 26 år, Jes 22 år og Niels 12 år. Jens og Mads opholdt sig på Fyn. Om der også har været døtre i hjemmet kendes ikke.
13. april 1764 er der fire gårde i Hessel, alle af samme størrelse i hartkorn,og på dem boede:
Jes Nielsen med 3 td. 7 skb. 3 fj. 1¼ alb.
Jens Lassen med 3 td. 7 skp. 3 fj. 1¼ alb.
Niels Hansen med 3 td. 7 skp. 3 fj. 1¼ alb.
Jens Christensen med 3 td. 7 skp. 3 fj. 1¼ alb.

Jes Nielsen, f. 1728, var død 1773, og der blev afholdt skifte, vel nok fordi enken kunne indgå nyt ægteskab, hvad der dengang var både praktisk og almindelig, når ægtefællen døde tidlig, bl. a. af hensyn til at bevare fæstet. Det fremgår da også af folketællingslisten, at enken senere er blevet gift med Peder Mortensen.
Skifte efter Jes Nielsen d. 18. - 10. - 1773 lød, lidt forkortet således:
Andreas Charles Teilmann til Nørholm gøre vitterlig, at 1773 d. 18. oktober er skifte foretaget efter afgangne Jes Nielsen af Hessel, som sammested haver været i ægteskab med Dorthe Nielsdatter.
Foruden enken, bemeldte Dorthe Nielsdatter, som tiltagen lauværge, Mikkel Madsen af Krarup var til stede, var arvingerne 1 søn og 4 døtre, såsom Niels Jessen, 10 år gammel, Else 12, Mette 8, Hanne 6 og Lene 4 år gammel.
På bemeldte børns vegne, var som formynder, Søren Nielsen af Hoddeskov. Desuden var til vitterlighed nærværende Hans Thomsen og Peder Nielsen, begge af Hessel.
Efter at beregning og samtykke fra alle sider var gjort over boets indtægter og udgifter, befandtes beholdningen at andrage 132 rigsdaler. Deraf tilkommer enken det halve. Den øvrige halve del skiftes således, at sønnen nyder 22 rd., og hver af døtrene 11 rd. - Desuden lovede enken at give hver af døtrene en kiste, der skulle være så god som 2 rd.
Forannævnte børns midler bliver stående hos moderen, til børnene bliver myndige og skal ingen rente deraf betale, hvorimod hun forsyner dem fornødent ophold og holder dem til ære og lære som tilbørlig. Dog bør hun, når det forlanges, stille formynderne nøjagtig forsikring herfor, eller og pengene udbetale, imod hun ikke desmindre nyder rente af dem.

Endelig tilkommer det enken og lauværgen at betale al gæld, der måtte være, uden at det kommer til børnene ringeste udgift eller tab. - - - -

A. C. Teilmann.

Enken med lauværge
Dorthe Nielsdatter
Mikkel Madsen

Som formynder for børnene
Søren Nielsen

Som ovennævnte til vitterlighed
Laust Thomsen - Peder Nielsen

Så vidt det kan ses, har der ikke været børn i Dorthes andet ægteskab med Peder Mortensen, og han dør i 1792. Dorthe Nielsdatter afstår så fæstet til sin datter Hanne og svigersønnen Christen Raskesen, der er barnefødt i Krongård, Andsager sogn. Christen Raskesen kom vist fra et ret velstående hjem, og selv om det ikke lykkedes ham at købe gården fri af Nørholm, så satte han dog nye solide bygninger op, hvoraf en del står endnu.
Jeg har forsøgt at finde gamle aftægtskontrakter eller fæstebreve fra slægten, men den ældste og eneste, jeg har fundet, er fra dengang Christen Raskesen overtog fæstet efter tip tip oldemor Dorthe Nielsdatter, som jeg så vil bringe i sin fulde ordlyd, oversat til nutidsdansk, da det nok kan give et indtryk af datidens forhold, og hvordan den gamle Hesselgård har set ud i syttenhundred tallet.

Revers fæstebrev af 7. april 1792
for
Christen Raskesen i Hessel

Hartkorn 3 td. 7 skp. 3 fj. 1¼ alb.
Landgilde = penge 7 rd. 4 sk.
Hoveri = 5 pløje- 26 spænd- 62 gang-dage.

Jeg kammerherreinde Christine Marie Rosenørn Teilmann, født Wormskiold, stamherreinde til Nørholm - gøre vitterligt, at jeg til Christen Raskesen, barnefødt i Krongård, Andsager sogn, har sted og fæstet, ligesom jeg herved til ham stedder og fæster den gård i Hessel, som Peder Mortensens enke, Dorthe Nielsdatter, førhen har haft i fæste, men nu i mindelighed overladt bemeldte sin svigersøn, anslagen for hartkorn 3 td. 7 skp. 3 fj. 1¼ alb.
Thi skal fornævnte Christen Raskesen for livstid beholde foreskrevne gård i fæste, på vilkår: At han deraf til behørig tid og sted svarer årligen, alle årlige kongelige skatter og pålæg, sædvanlige og usædvanlige, som nu er, eller herefter bliver påbudt: Såvel som landgilde, penge 1 rd. 4 p. 4 s. og desuden for 4 lispund smør a 8 p, 5 rd. 8 p. Samt hoveri, 5 pløje- 26 spænd- og 62 gang-dage, efter her neden for anførte nærmere forklaring og vilkår. Herforuden: Svarer sin svigermoder den hende lovede og indgåede aftægt. Er mig efter loven hørig og lydig: Intet fra gården, være sig hø, halm, brændsel eller ejendom sælger, lejer eller lader bortkomme:

Holder gården på drift, bygning og besætning i god stand, og samme forbedrer: Og for resten,i et og alt, som en fæstebonde, retter sig efter loven. Alt under gården og fæsterettighedens forbrydelse og al anden lovlig erstatning og straf desuden.

Gården er modtaget i sådan stand, som det nærmere herved heftende syns og taksationsforretning, hvortil de uvildige mænd, såsnart ske kan forlanges udmeldte, udviser.

Til indfæstning er betalt 15 rdl. - siger femten Rigsdaler.

De vilkår, på hvilke fæsteren, fornævnte Christen Raskesen, årligen skal forrente ovenmeldte: fem pløje-, seks og tyve spænd- og to og tredsindstyve gang-dage, er disse:

1). Ved en pløje-dag forstås, at en karl og dreng møder med en tjenestdygtig plov, forspændt 4 tjenstdygtige heste: Ved en spænd-dag, at en køresvend møder med en vogn eller harve, forspændt tvende tjenstdygtige heste: Ved en gang-dag, at en forsvarlig karl eller pige, ligesom arbejdet udfordrer og tilsagt bliver, møder til hoveriet.

2). Det forbeholdes mig, at må, efter omstændighederne, tage 2 spænd- eller omvendt: 1 pløje-dag for 2 spænd- eller 4 gang-dage, eller 1 spænd- for 2 gang-dage, ligesom måtte fornødiges og tilsiges.

3). Foruden nogen godtgørelse i de årlige indgåede og her oven for anførte hoveridage, skal fæsteren: a) Om ildebrand skulle påkomme hovedgården Nørholm, eller en bondegård på godset, møde, for så vidt muligt at redde og bjerge, samt ilden at slukke, og tilmed de øvrige hans medtjenere, efter omgang, pladsen derefter at rydde. b) Ved skadens istandsættelse forrette 4 spænd- og 4 gang-dage, om ulykken sker på hovedgården, men kun halvt så meget, om det sker på en bondegård. c) Klappe til jagt, om forlanges, 1 eller 2 dage om året. d) Efter omgang med sine bymænd og medtjenere, skaffe houbud til nærmeste by eller gård, når bud kommer og så forlangt bliver. e) Forrette årligen 1 spænd- og 1 gang-dag, til hø eller korn at opbjerge og opkøre, når i hø eller kornbjergningen måtte befrygtes eller påkomme vandflod.

4). En plov skal a dagen forsvarligen fælle eller pløje 10500 qvadrat-alen. Den karl, der pløjer, skal tillige så, om forlanges. Dobbelt så meget skal a dagen harves. Halvt så meget, nemlig 5250 qvadrat-alen skal a dagen brydes af hedejord, som førhen ikke har været brudt, eller pløjet. For at age til Nørholm 2 læs tørv af Svinmose eller Søkjer hede og 2 læs af hjemheden- eller og 6 læs af hjemheden eller såkaldte Toppehøjs-hede, godtgøres 1 spænd dag.

For en spænd dag, skal på Nørholm, eller et andet lige så belejligt sted, leveres 2 læs bro- eller kampesten.

Når vejen med hø eller korn i strå er under 1000 alen, ages a dagen 8 læs hø eller 10 læs korn. Over 1000, men under 2000 alen, 7 læs hø eller 9 læs korn. Er vejen 2000 alen lang, 6 læs hø eller 6 læs korn. For hver 1000 alen, vejen er længere, afkortes indtil ½ mil, 1 læs a dagen. På en vej af 2 indtil 5 fierdinger ages a dagen 2 læs. I alle tilfælde, såsom med møg, når vejen er under 1000 alen, ages a dagen 16 læs. Er vejen 2000 alen lang ages 12 læs. For hver 500 alen vejen er længere, afkortes 1 læs a dagen, og det indtil 5500 alen. Fra 5500 alen indtil ¾ mil, ages 3 læs a dagen. Fra ¾ mil indtil 1½ mil ages a dagen 2 læs. En rejse af 1½ indtil 3 mil hen, og lige så langt tilbage, anses for en spænd dag. Over 3 indtil 6 mil for 2 spænd-dage. Over 6 indtil 9 mile for 3 spænd-dage. Længere rejse må ikke forlanges. Milene regnes fra hovedgården.

Når rejse sker med korn, bygnings-materialer, fedevare, eller andet deslige, er fæsteren ikke pligtig at tage læs på tilbage, når han har ført læs ud.

Når en vej med møg, korn i strå, eller hø, skal måles, tages målet efter det sted, som anses for det midterste i tægten eller engen. Ligger tægten adskilt på flere end et sted, måles efter det midterste i hvert fald agre.

Vognen hvorpå gødning ages, skal være 3 alen lang med fjæle af ¾ alens højde. I bunden skal vognen være ½ alen bred, oven til 1¼ alen. På sådan vogn bør læsses så meget der kan ligge. Ellers anses for 1 læs: Af rug, hvede eller ærter, 3 tønder. Af byg eller boghvede 4 td., af havre 5 td. Af ost, smør eller andre varer, som handles eller sælges efter vægt, 2 skippund, eller, når føret ej er ondt, 2½ skippund. Af de sædvanlige mursten 150. Af fjelle eller deller 2 tylter, eller når de nyligen er komne af vandet 1½ tylt. Af brænde eller bødker træ 1 alen lang ¼ faun.

Ialle øvrige tilfælde, skal det i påkommende tvist, komme an på uvillige mænds sigelse og skønsomhed, hvad der, efter vejens og varenes beskaffenhed, samt efter bondens skik og brug, når han ager i sit eget ærinde, som et forsvarligt læs bør anses.

5). For en gang-dag anses: At høste eller meje afgrøden af 1 tønde korns udsæd, hvorved forstås 14000 qvadrat-alens land: Eller, det samme opbinde, sammenrive og sammensætte, med videre dertil henhør. Eller afgrøden af 1 skjeppe korns udsæd, eller 1750 qvadrat-alen med segl at afskjære, rive, opbinde og sammensætte, med hvis videre dertil henhør. Eller en forsvarlig dags engslet behøringen at slå. Eller afgrøden deraf at rive og behørigen at opstakke. Eller 3 læs hø at strø, røgte, og igjen at samle og behørigen opstakke. Eller 1600 klyne, eller 8 læs tørv at kaste eller skjære. Begge dele af forsvarlig størrelse og dannelse, efter egns skik, og således, som bønderne det for sig selv bruge og age. Eller, at slå eller plukke 1 læs lyng.

6). Hvad øvrigt, være sig spænd- eller hånd-arbejde, som forefalder, såsom: Dags-agen, og dags-gaun, med videre, og her ikke er bestemt, skal ved arbejdets anvisning blive det, såvidt gørligt og muligt, og billigt på begge side kan eragtes.

7). Houbuddet skal møde ved arbejdet i november, december, januar og februar måneder kl. 8 om morgenen og kan drage bort kl. 4 om aftenen. I marts, april, september og oktober måneder, kl. 7 om morgenen, kan drage hen kl. 6 om aftenen. I maj, juni, juli og august måneder, møder houbuddet kl. 6 om morgenen, og drager bort kl. 7 om aftenen. Om middagen hviles, i næstmeldte 4 sommermåneder, 2 timer, men kun 1 time den øvrige tid af året. Herfra undtages: a) Et houbud skal møde i laden til at tærske, lige så tidlig som ladekarlen, og lige med ham tage del i arbejdet til aften. Det samme skal have sted, b) når houbuddet skal i arbejde med mine egne tjenestekarle, da det, tillige med disse møder på pladsen, og med tager del i arbejdet indtil aften. c) Et houbud til at tjene tækkemand eller andre håndværksfolk skal om morgenen tidlig møde med dem på pladsen, og der, lige så længe ud på aftenen, som disse, vedblive arbejdet. Ligeledes skal og d) Et houbud i hø, tiende eller andet korn at fratage, eller, ved agning i andre måder behøves, vedblive arbejdet lige så længe ud på aftenen, som vognene vedblive at age. e) Når jordmarv eller mergel ages, skal køresvenden, i hvilestunden, forsvarlig sprede så mange læs jordmarv, som efter omstændighederne a dagen ages: Eller lige med en af mine egne tjenestefolk.

8). I hvile-stunden skal, så længe græsning findes på marken, på et belejligt sted blive, ligesom sædvanlig, anvist græsning for heste, som fæsteren, efter tilsigelse bruger og behøver ved hoveriet.

9). Når den dags arbejde, være sig spænd- eller hånd-arbejde, hvortil houbuddet har været tilsagt, såsom til at age møg, tørv hø eller korn, med videre, eller: Til at læsse, klade, rive, fratage, med hvis videre, det så og måtte være, er til ende, anses dagen som aftjent, og ikke før. Thi påkommer uvejr, eller andre tilfælde, der ikke stå i min magt at afvende, eller forebygge, og hindrer, at det fulde dagværk, ikke den dag, kan blive tilendebragt, godtgøres ikke videre, end for så vidt forrettet er. Det manglende må, såsnart hindringen er forbi, fuldføres, forinden dagen bliver godtgjort.

10). Hoveri-dagene, være sig pløje- eller spænd-eller gang-dagene, kunne fordres og bruges, når og til hvilket arbejde behøves og tilsiges. Dog må i en og samme uge ikke påståes mere, end 1 pløje- 2 spænd- og 4 gang-dage. Hvorved tillige erindres, a) At i hvert fald anses en rejse kun for 1 spænd-dag, omskønt derfor gives flere end 1 spænddags-seddel. b) I den uge pløje-dagen sker, må ej fordres uden 1 spænd-dag og 2 gang-dage.

11). Fæsteren skal, ligesom fra arilds tid brugt været haver, medtage de redskaber, som bruges og behøves til hoveriets bestridelse, og han, til sit eget arbejde, selv bruger og behøver. Hvorunder og forståes sække til korns rensning, udsåning i marken, rejser med videre: Så skal fæsteren selv tillægge og medtage de bånd, som behøves til at binde det hou-korn med, som af ham indages.

12). I almindelighed skal fæsteren om hoveri-arbejdet få aftens varsel. Når dette ikke sker, eller formedels en eller anden omstændighed ikke kan ske, er houbuddet

ikke bundet til nogen bestemmelse. I så fald må ikke fordres videre, end at det møder, såsnart ordrer kommer, og ske kan. Samt vedbliver arbejdet, så længe ud på aftenen forlanges. Dog forstår det sig derhos af sig selv: at når i vanskelig hø- eller korn-bjerring, ikke forlanges, ei heller kan bruges, uden ½ dags arbejde. Ikke heller mere, end ½ dags arbejde,eller,når dette er bestemt,forsåvidt deraf forrettes,kan blive at godtgøre,omskønt houbuddet ikke,før samme dag, er bleven tilsagt.

13). Hoveri-året beregnes fra hvert års 1. april. Når samme er udrundet, anses alle hoveri-dagene for aftjente, og for følgende år ei må skrives i restance,med mindre fæsteren vel har været tilsagt,men efterladt at møde og arbejdet, eller rejsen at forrette . Som er at forstå derhen, at for de hoveri-dage, som,når året er omme, ei haver været tilsagte og brugte, vel ei må fodres betaling, men de må nok skrives til regning for følgende år.

14). Fæsteren møder her på gården, efter nærmere tilsigelse, 4 gange om året med sine hoveri-sedler og sin qvitteringsbog, såsom: Først i april, julii, october og januarii måneder. For i bogen at fåe aftiente hoverie-dage afskrevne.

15). Dersom fæsteren befindes modvillig eller forsømmelig til sit hoveri-arbejde at efterkomme, skal han ikke alene erstatte den skade eller tab, som mig derved forvoldes, men endog gøre 2 dages, for hver 1 dags forsømt hoveri. Eller: om dette ikke heller efter tilsigelse sker, betale udi mulet, første gang 2 mark, anden gang 4 mark, og det uden videre lovmål, under erecution eller udpantning. Sker det tredie gang, tiltales han på lovlig måde, og derfor lider, ligesom i det fald, i seneste hoveri-forordning af 12. august 1773 dens 13. artikkel,allernådigst fastsat er.

16). Dersom fæsteren formener sig udi en eller anden måde fornærmet ved hoveri-arbejde, som han efter ordre og tilsigelse har forrettet, skal han straks eller i senest inden 8 dage melde mig det: Og, såfremt jeg da ikke giver hans påstand bifald, være forbunden, sagen videre lovlig at påtale inden 14 dage, hvis ikke, har han sin påtale derudi forspildt: Ligesom også jeg på min side, har min tiltale forspildt, såfremt jeg ikke inden 14 dage, efter at sagen er mig vitterlig, tiltaler fæsteren for den fornærmelse, som jeg måtte formene mig ved ham under hoveriet, i en eller anden måde, at være vederfaret.

17). Med de kongelige skatter eller contributioner i penge, betaler fæsteren tillige de sædvanlige førings-penge.

Til vitterlighed under min hånd og segl.

Nørholm, den 7. april 1792.

På stamhusejeren min kones vegne

Rosenørn Teilmann

Af fæsteren Christen Raskesen fremlagt i retten på Øster- Nør-herreds ting den 19. decbr. 1792, samt der efter hans begæring læst, og i justitsprokollen indført på fol. 348, bevidnes af

På dommerens vegne A. Nørup
Hans W. Øllgård

Udtog af
Øster- og Nør-herreders justitsprotokol
onsdagen den 15. aug. 1792:

For retten fremkom Jens Pedersen Vestergård af Hornelund og Niels Nielsen ved Hornekirke, som fremlagde en af dem, ifølge rettens udmeldelse af 25. april sidst; den 26. juli næstefter holdt syns- og taksationsforretning over et fæsteledigt sted i Hessel, Nørholms gods, som tiltrædes af Christen Raskesen, der blev læst og lyder således:

I følge rettens udmeldelse af Øster- og Nør-herredsting onsdagen den 25. april 1792, indfandt vi os den 26. juli i Dorthe Nielsdatters gård i Hessel by, under stamhuset Nørholm, som til sin svigersøn Christen Raskesen af Krongård nu afstår bemeldte gård, som står for hartkorn 3 td. 7 skp. 3 fkr. 1¼ alb., for at holde en lovlig syns- og taksationsforretning over bemeldte gårds bygninger og inventarium af vogne, plov og harve, som til aulingsdrift behøves. Vi foretog da

1). besigtelse over gårdens bygninger og befandt:

A). Stuehuset en bygning af 8 fag i længden, 8 al 2 qvarter i vidden, ege undertømmer, overtømmer af fyr, mestendels tækket med lyng, bruges til husrum, alt sammen i god stand.

B). Ladehuset 11 fag i længden, 8 al 1 qvarter i vidden, af samme materiale, bruges til lo og korngulv, i mådelig stand, behøver til istandsættelse pr. fag 1 rd. 3 sk. ialt 14 rd. 4 sk.

C). Østerhus 16 fag i længden, deraf 9 fag i den søndre ende 8 al 3 qtr. 2 to. i vidden, de andre 7 fag 6 al 2 qtr. i vidden, af samme materiale, bruges til høgulv, ko og hestestald, samt fåresti og vognport, i skikkelig stand, og behøver til istandsættelse 5 rd. 2 sk. - Altsammen med lervægge.

2). Besætning og inventarium på gården befandtes:

1 sort hoppe 7 år	-	24 rd.	
1 sort hest 12 år	-	18	-
1 do 20 år	-	10	-
1 sortbroget stud	-	10	-
1 beslået vogn	-	12	-
1 ditto	-	8	-
1 plov	-	3	- 2 sk.
1 harve	-	1	- 4 -
1 ditto			5 -

3). Foderkorn, rug 4 td, byg 1½ td, boghvede 1½ td, malt 1½ td, hvilket altsammen forefandtes, og rugsæden er i dette år lagt med 9 td 4 skp, vårsæd: byg 3 td, boghvede 2 td 4 skp, havre 4 td., som den nye fæster Christen Raskesen altsammen har modtaget.

Og skønner vi anførte besætning og inventarium at være tilstrækkelig til gården og hoveriets drift.

4). Desuden har han og modtaget, som af husbond blev overleveret 2 stude, 1 grå og en sortbroget af værdi 20 rd.

At denne syns og taksationsforretning er givet efter vor samvittighed og bedste overbevisning, det vil vi til næste ting med vor ed bekræfte.

Hessel den 26. juli 1792

Jens Pedersen Vestergård fra Hornelund — Niels Nielsen ved Hornekirke

Tilståes af mig som ny fæster, Christen Raskesen

Confirmert på Øster- Nør- herredsting 15. aug. 1792.

På dommerens vegne

Nerup - H. Øllgård.

Dette opråbte, om nogen de denne forretning vedkommende var nærværende, og havde noget mod afgørelsen at erindre. Men ingen meldte sig, altså aflagde taksationsmændene deres ed på, at denne af dem aflagte forretning, er af dem givet efter bedste skønsomhed og samvittighed. Og da ingen ville tilspørge dem videre, blev de af retten demitterede.

Udtogets rigtighed vedstår

H. Øllgård.

Generationerne på de tre slægtsgårde.

Hesselgård	Roust	Forum
1. Niels Jessen 1724 - 1750 Dorthe Raskedatter		
2. Jes Nielsen 1750 - 1773 Dorthe Nielsdatter 1773 - 1792 Peder Mortensen		
3. Hanne Jesdatter 1792 - 1825 Christen Rasksen	1. Niels Jessen 1792 - 1836 Johanne Jespersdatter	
4. Rask Christensen 1825 - 1858 Inger Marie Nielsen	2. Jes Peder Nielsen 1836 - 1864 Ane margrethe Mortensdatter	1. Gregers Peder Nielsen 1828 - 1856 Edel Christensdatter
5. Ane Raskesen 1858 - 1894 Niels Bertel Thomsen	3. Niels Jessen 1864 - 1894 Maren Iversen	2. Niels Jessen Gregersen 1856 - 1893 Dorthe Marie Andersen
6. Thomas Thomsen 1894 - 1943 Anna Katrine Jessen	4. Iver Jessen 1894 - 1941 Ingeborg Christensen	3. Anton Nielsen Gregersen 1893 - 1925 Else Marie Lauridsen
7. Christen Winther Thomsen 1943 - Erna Rask	5. Niels Jessen 1941 - Erna Christensen	4. Frode Gregersen 1925 - 1968 Kirstine Jenssine Søren
(Med forbehold for enkelte årstal).		5. Arne Hjort Gregersen 1968 - Hansine Vestergård Krist

Her følger nogle oplysninger fra folkeregister og lægdsruller, som også godt kan sige lidt om livet på gårdene.

Folketælling - Hessel 1787.

Peder Mortensen - Husbond - 46 år - Gift 1. gang - Bonde.

Dorthe Nielsdatter - Madmoder - 53 år - Gift 2. gang.

Niels Jessen - En søn i 1. ægteskab - 24 år - ugift.

Hanne Jesdatter - En datter i 1. ægteskab - 20 år - ugift.

Eske Pedersen - 10 år - Hyrdedreng.

Karen Jensdatter - 4 år - Plejebarn.

Dorthe Rasksdatter - 85 år - i enkestand.

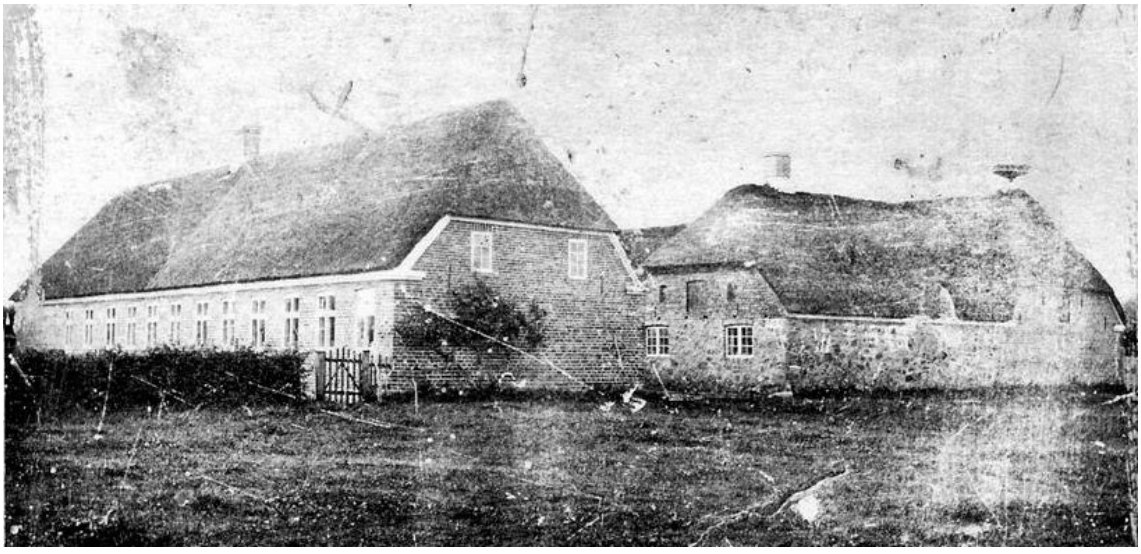
Der var ialt 28 personer i Hessel.

Slægtsgården i Hessel, opført ca. 1794.
De tre fag til højre har oprindelig været sammenbygget med en del af stalden, medens den vestlige del, med de større ruder, nok er opført 1876. Under de gamle gulve er der fundet rester af hugorme i lerkrukker, -vel nok nedsat som værn mod sygdom og ulykke.

Hoveddør fra slægtsgården i Hessel.

Slægtsgården i Roust. Opført ca. 1828- nedrevet 1925.

Folketælling - 1-2 - 1801 - Hessel

Kresten Rask - Husbond - 38 år - 1. Ægteskab - Bonde og Gårdbeboer
Hanne Jesdatter - Hans kone - - 33 år - 1. Ægteskab
Jes Raskesen - Søn - 8 år
Peder Raskesen - Søn - 4 år
Dorthe Rasksdatter - Datter - 6 år
Maren Rasksdatter - Datter - 3 år
Ane Marie Rasksdatter - Datter - 1 år
Dorthe Nielsdatter - Kone - 67 år - Enke og nydende Aftægtskone
Niels Pedersen - Tjenestekarl - 30 år - Ugift
Karen Jensdatter - Tjenestepige - 15 år - Ugift
Leonora Jensdatter - Kone - 73 år - Enke og nydende Aftægtskone

Efter lægdsrullen nogle år senere har Kresten Rask foruden de to ovennævnte drenge endnu to sønner optaget på lægdsrullen, nemlig Rask Christensen født 1802 og Ole Christensen født 1804.

Folketælling - 18.-2. - 1834 - Hessel

Christen Rasksen - 71 år - Gift - Gårdmand
Hanne Jesdatter - 68 år - Gift - Hans Kone
Rask Christensen - 32 år - Ugift
Ole Christensen - 30 år - Ugift
desuden er der tre unge navngivne tjenestefolk på gården.
I Hessel er der nu ialt 34 personer, der beboer 4 gårde og et hus,

Carl Magnusen - Daglejer
Jens Christensen - Gårdmand
Bertel Jensen - Gårdmand
Las Christensen - Gårdmand
Christen Rasksen - Gårdmand

Folketælling - 1. - 2. - 1801 - Roust

Niels Jessen - Husbond - 37 år - Gift 1. Gang - Bonde og Gårdmand
Johanne Jeppesdatter - Hans Kone - 37 år - Gift 2. Gang
Anders Gregersen - Hendes søn - 15 år - Ugift
Gregers Peder Nielsen - Søn - 8 år
Jes Peder Nielsen - - 5 år
Anna Kathrine Nielsdatter 1 år
Karen Thomasdatter 30 år - Ugift - Tjenestepige

Folketælling - 18. - 2. - 1834 - Forum

Christen Thomsen - 44 år - Gårdmand
Anna Katrine Dorthe Nielsdatter - 34 år - Hans Kone
Thomas Lykke Christensen - 4 år - Deres søn

samt en tjenestekarl og en tjenestepige. (Mon der ikke er forbindelse mellem Thomas Lykke, og den på egnen kendte Lykke Thomsen slægt, det kommer mig for, jeg har hørt noget derom)?

Folketælling - 1. - 2. - 1845 - Hessel

Rask Christensen - 42 år - Gårdfæster
Inger Marie Nielsen - 34 år - Hans Hustru, født i Grimstrup Sogn
Johanne Rasksen - 9 år
Ane Rasksen - 6 år
Kristine Rasksen - 3 år
Niels Rasksen - 1 år

og der er fire voksne tjenestefolk.

Som det således vil fremgå af det forannævnte, er der foruden Forum, endnu en slægts linie både på gården i Roust, og på gården i Hessel.
Hesselgård, som nu har matr. no. 3a, havde oprindelig et stort jordtilliggende og har været i eje såvel af den danske krone, som forskellige herremænd. År 1688 var ejeren Peder Nielsen til Lunderup, og som bestyrer Hans Pedersen, og den var i hartkorn sat til 15 td. 7 skp. 2 fier. 1 alb. - I 1720 blev den overtaget af godset Nørholm, og vist på omtrent samme tid delt i to lige store gårde med fæstere. Meget af jorden lå dengang i hede og krat, men er nu opdyrket og blevet til ca. 18 almindelige bøndergårde.
Der er nu kun 48 td. land til Hesselgård, og den ejes af fhv. sognerådsformand Chr. Thomsen, der sammen med hustruen Erna Rask, der også er en linie af familien, værner om et pænt og godt vedligeholdt stuehus, der vist er snart 200 år gammelog bygget af Kresten Raskesen og Hanne, der var datter af tip tip oldefar Jes Nielsen på Hesselgård.
Der er af "Dansk Slægtsforskning" skrevet en bog om den nuværende gren af slægten på Hesselgård. Ligesom der i Historisk Samfunds årbog for Ribe amt 1964 er skrevet en interessant brevveksling mellem Niels Bertel Thomsen og hans hustru Ane Rasksen, under krigen 1864.

Slægtsgården i Roust er nu en forholdsvis ny og moderne gård, bygget i 1924, og ligger nu over for mejeri og brugsforening, midt i Roust by, matr. no. 3a, medens den gamle gård lå i marken et stykke længere mod nord.

Under mit arbejde med slægten er jeg kommet i forbindelse med førstelærer Thorvald Jessen i Nordenskov, som også stammer ud fra gården i Roust. Hans fader blev vinterlærer som 15 årig, efter at have været elev på Hoven ungdomsskole, og var det i 25 år, forskellige steder, og var så ellers ved landbruget om sommeren, de sidste år havde han en gård på 80 td. land i Hindsig.

Denne J. P. A. Jessen har skrevet en meget interessant skildring af sit levnedsløb og nærmeste slægt i følgende 9 afsnit. (Den findes kun i en håndskrevet stilehæfte).

1. Skolevæsenets udvikling i Horne og Torstrup kommuner
2. Vinterlærerne
3. Min lærergerning fra 1879 - 1904
4. Plantning 1895 - 1904
5. Min offentlige virksomhed
6. Minder fra verdenskrigen
7. Minder fra mit barndomshjem
8. Vi søskende
9. Aftægtskontrakt og overtagelse af gård

Jeg vil her gengive en del af 7. afsnit, som skildrer den gamle gård i Roust, som nok er bygget af min tip oldefar og hans to voksne sønner, Jes Peder Nielsen, som fik gården, og broderen Niels Nissen Nielsen, der senere blev lærer og degn i Lindknud.

Når man trådte ind i den gamle bondegård, mærkede man straks, at det var en af de gamle bøndergårde, der var holdt i hævd slægt efter slægt. Da man stod over for yderdøren, lagde man mærke til to indmurede sten, en på hver side af døren, dybt indridset to navne, på den ene stod J.P.N. og den anden N.N.N., det var navnene på (se ovenfor), stuehuset var bygget, da de var unge, årstal stod også, men det husker jeg ikke. De havde selv strøget stenene og derved sat en mindeplade i muren.

Forstuen, som førte ind til dagligstuen, var belagt med fliser, som sikkert fra førstningen havde været lergulv, til den ene side var køkken og længere inde en stor mælkekælder, til den anden side bryggers m. m.

Dagligstuen havde i min barndom stengulv under bordet, som tog hele pladsen op mod vinduerne, om dette bord var fast bænk, både ved ender og siden, på det øvrige gulv var belagt med fjæle. En løs bænk foran bordet. Denne stue var spisestue og arbejdsstue for vinteraftnerne. Her sad bedstemor i sin simstol og spandt eller strikkede, jeg mindes hende som en gammel mild og venlig kone, som var god mod os børn. Her sad moder med karten og lavede tøjer, som rækken havde brug for. Så ombyttedes rollerne, da den gamle døde, så spandt moder, og pigen kartede. I samme stue kom karlen

med en tagdok og satte sig til at sno simer - tækreb - han snoede de simer, som der mentes at blive brug for ved forårets tækning. Forstod han det ikke, måtte han lære det, det hørte med til lejemålet. Ved langbordets yderside sad vi børn, ligeledes i arbejde med lektier og regning, tavlen måtte hver aften frem og nogle stykker regnes, de små måtte forslå tiden med noget andet, så længe Ole Lukøje tog dem.
Fader sad ved bordenden og læste sin avis. I min skoletid var han sognerådsformand, og sognefogedbestillingen havde han også. Som stor skoledreng, lagde han breve eller meddelelser frem for mig til læsning, for at øve mig i skriftlæsning,og det var mig senere til stor nytte, da der den tid var overgang fra den gothiske skrift til den, som nu føres, lærte jeg meget tidlig at kunne læse selv knudrede skrifter.
Når jeg tænker tilbage på den tid og den stue, hvor hele familien sad samlet, og hvor alle var optaget hver ved sit arbejde, så er det med blandede følelser, hvor må det have været et godt hjemliv, og hvor har der ikke været dejlig sådan en aften, når passiaren gik frit mellem de arbejdende, var der en dygtig karl eller pige til at fortælle, eller kunne oplive med en god sang eller vise, så blev det modtaget med tak, særlig af børnene, og det satte tit barnestemmer i med. Ja, det var hjemliv den gang, der var ingen adspredelser eller nogen slags, som tog een fangen. Karl eller pige skiftede ikke plads hvert år, var de godt tilfreds med tjenesten, de var i, blev de der igen næste år. Selv om arbejdstiden var lang - alt for lang - og lønnen lille, så kan det vist siges med rette, at hvor der var et godt forhold til stede mellem husbond og tyende, så var den tid et bedre hjemliv end nu.
Til venstre for dagligstuen var der en mindre stue, hvor der var en seng med skodder, forældrenes seng, af møbler kun ganske lidt, hjemmet var tarvelig, men rent, i min barndom var der sand strøet på alle gulve, men det blev afskaffet, da min ældste søster voksede til. Længere inde kom en tre fags stue. Der var ingen hovedindgang mod syd. Det gamle stuehus tog sig godt ud mod de mange karme vinduer mod syd.
Belysning: På bordet stod en eller to stearinlys efter som der var mange i arbejde. Jeg forundres tit over, hvordan vi kunne se ved det tarvelige lys, og tit lød det også, brånd æ lys, så lyste det op igen. Den første petroleumslampe fik vi omkring min konfirmationsalder, og det var kun en tarvelig hænglampe, i staldlygten var der stearinlys og i køkkenet ligeså.
Kakkelovnen var en bilægger, der fyredes i fra køkken eller bryggers. Til dette brug brugtes hedetørv, et par gode tykke mortørv kunne nok varme stuen op. Det var billig varme, heden afgav. Det var kun komfuret, der brugtes klyne til. Til belysning skulle der støbes mange lys, og det var en hel begivenhed, når der støbtes lys, det var noget, vi børn imødeså med stor interesse.

Forberedelsen, en loftsstige blev sat ind med de yderste ender på en stol, på stigen blev lagt pinde på en alens længde, på hver pind 7 tråde med en lille afstand imellem, så kom kærnen fyldt med vand, og øverst deri blev der fyldt med smeltet talg, og så begyndte støbningen pind efter pind, hver gang, der dyppedes, nedsatte der sig et lag på tråden, og således indtil lysene havde fået den sædvanlige tykkelse. Gårdene havde som regel en stor fåreflok, og det gav ved slagtning megen talg. Ved støbning blev der støbt et lys, der kaldtes Kongelys, det var et lys med tre grene, hvor de gik ind til lyset, blev der indlagt lidt krudt, og det var et spændende øjeblik, når det tændtes.
---------- Endnu skrives der en del om gårdens mange gøremål, med bl. a. at brygge øl, bagning og arbejdet i marken, samt de forskellige jordlodders beliggenhed ----- og endelig om, hvordan gården så ud udvendig. - Ja, i mine øjne var det en køn gammel gård, bestående af fire længder, en anseelig stuehus mod syd, staldlængden mod vest, lade mod nord med indkørsel midt i længden, skulle fremmede komme kørende til døren, kommer de ind af den store port, østlængen var ikke bygget sammen med stuehuset, der var en slippe imellem, som folk kom til døren af. På ladens østre ende var der en storkerede, hvor der i mange år efter min barndom, hvert år var besat af et par storke. Det var ret en plads for storken at bo på, thi lige ved gården var der en lille dam, som dog i årene forsvandt, dels ved udgrøftning af vandet, dels ved opfyldning.
Af have var der ikke meget, en smule køkkenhave eller lidt prydhave ud for vinduet, i øst var der lidt plantning, et par æbletræer og et par blommetræer, desuden stod der et par vældig store sølvpopler, som vi børn ikke kunne favne. Der blev ikke i min barndom lagt an på haveflid, i reglen var der ved hver gård en kålgård.
Ja, i ærbødighed mindes jeg mit barndomshjem og siger med digteren: En kærlig fader gav du mig og en god og trofast moder. - Der kunne blive mere om hjemmet, men disse linier er et lille bidrag om hjemmet i Roust. - Mine bedste ønsker for den gamle slægtsgård, som nu ejes af min brodersøn Niels Jessen,at det må være præget af det samme arbejdsomme og rettænkende liv, som der var i min tid i den gamle gård.
---------- Jeg vil her takke førstelærer Jessen, fordi han gav mig lov at låne hans fars optegnelser. - Mon ikke de engang skulle udkomme på tryk, så også andre interesserede kunne få glæde af at læse dem. - -
Foruden landmænd er der ret mange lærere og lærerinder udgået fra "grenen" i Roust.

Om probanden på cirkeltavlen, Niels Jessen, vides det, at han var født i Hessel i Hodde sogn 1762, og at han blev gift med enke Johanne Jeppesdatter, som første gang havde været gift med Gregers Andersen, og at disse havde en søn, Anders Gregersen, som var født i 1787. Gregers Andersen blev begravet allerhelgensdag 1791.

Niels Jessen blev så gift med Johanne den 9. - 2. - 1792, og han fik med hende gården i Roust. Af præstens bemærkninger i kirkebogen står, at Niels Jessen og Johanne er forlovede 3. december 1791, og at hun var datter af gårdmand Jeppe Lauridsen i Grimstrup. Deres første søn blev født d. 10. - 10. - 1792, og blev opkaldt efter Johannes første mand Gregers. Johanne og Niels døde som aftægtsfolk hos deres næstældste søn Jes Peder Nielsen i Roust, hun blev 67 og han 70 år gammel. Der blev opført nye bygninger, da sønnen overtog gården.

Niels Jessens ældste søn, Gregers Peder Nielsen, blev den 11. - 10. 1828 gift med enke Edel Christensdatter i Forum, der som 20 årig, den 18. - 10. - 1823, var blevet gift med gårdmand Christen Nielsen, Forum, og disse to fik to sønner sammen, nemlig Niels Christensen, som jeg også ser er blevet konfirmeret i Bryndum kirke, men hvor han ellers er blevet af vides ikke, og så Christen Christensen, f. d. 12. - 2. - 1827, men han døde som lille.

Edel Christensdatter var datter af Christen Jensen Esberg og hustru Bodil Madsdatter fra Vognsbøl i Jerne sogn.

Der var forøvrigt dobbeltbryllup i Forum d. 11. - 10. - 1828, idet også Gregers Peter Nielsens søster, enken Anna Katrine Dorthea Nielsdatter af Forum, blev gift med ungkarl Christen Thomsen fra Lykkegård i Jerne sogn.

Gregers og Edel fik den 14. - 9. - 1829 tvillinger, hvoraf den ene fik navnet Niels Jessen, efter farfaderen, og den anden Christen, efter Edels første mand, og de fik så igen en søn d. 29. - 4. - 1832, som fik navnet Christen Esberg, så var også morfaderen opkaldt, men denne søn døde 4½ år gammel. Der kom da igen en søn d. 29. -5. -1838, og han fik navnet Christen Esberg Gregersen. Disse tre børn vil senere blive omtalt.

Edel blev 87 og Gregers 96 år gammel, og de blev boende på gården i Forum som aftægtsfolk.

Hvad ved vi ellers om vor oldefar og oldemor, og dem der gik forud - - - vi har ikke set dem, dårlig nok hørt om dem, og endnu mindre hørt dem tale eller le, vi har ikke set dem ved den syge, eller stille ved den døde, de holdt af. De har måske haft hellige timer, eller måske har de drøftet magternes færden, mens de kartede og spandt til tællelysets svage skin og gårdens mange lyde. Men også dage med fest, thi feste kunne man også dengang. Af penge var der kun få i et bondesamfund, men kød og korn havde man selv, så ved naboers og venners hjælp kunne der nok holdes gilde både ved bryllup og barnedåb. Som gaver blev der gerne givet madvarer ved slige lejligheder.

Om de nu selv havde skrevet lidt ned, var vi dem ligesom på nærmere hold. Men om gamle, der havde set spøgeri, varsler og forbrand, hørte jeg ofte tale i min barndom.

Min moder har kørt med stude i sit hjem, far har vist ikke, og han har bl. a. fortalt, at da han som fem årig var ude at plukke boghvede til grisene, så han prøjsiske soldater komme på vejen (1864), og han skyndte sig at putte sit boget ind af hønsehullet og løb ind og fortalte sin moder det. Nogle prøjsere kom så ind, og en officer svang sabelen over hovedet af hans moder og forlangte mad og logi for natten. Der gik så ilbud efter hans fader, som var i mosen at skære tørv. Da han kom hjem, fik han besked om dagen efter at køre for dem til Skern, bl. a. fordi han var en af dem, der havde et spand heste.

Det blev forøvrigt fortalt, at de to tvillinger, Niels og Christen, lignede hinanden meget både i udseende, væremåde og klædedragt.

Det hændte, at når de var i Varde, kom folk fra Heager og spurgte ham fra Forum, om de kunne køre med hjem, eller de fra Forum spurgte ham fra Heager om lignende. Som eks. kan også nævnes, at da Peder Gyde Pedersen var forlovet med Niels Jessen Gregersens ældste datter Edel, traf han en dag Christen Gregersen i Esbjerg, og denne spurgte da Peder, om han ville med til Forum at besøge Edel. Det ville Peder da nok, og de gik så hele vejen fra Esbjerg til Forum, og først da de kom ud til Edel, opdagede Peder, at det ikke var sin tilkommende svigerfader, han havde fulgtes med. Ligesom det fortælles, at en gang der var gilde i Forum, gik Dorthe hen og sagde til sin svoger, at nu kunne han godt få gæsterne til bords, (hun troede, det var sin mand, hun talte til).

Hovedtavle over de, som er nævnt i denne slægtsnote.

Niels Jessen, fæstebonde i Hessel,
f. ca. 1695.
Dorthe Rasksdatter, hans kone,
f. 1701 - d. 1798.

Jes Nielsen, fæstebonde i Hessel,
f. 1728 - d. 1773.
Dorthe Nielsdatter, hans kone,
f. 1733.

Niels Jessen, gårdmand i Roust,
f. 1762 i Hessel, d. 27-3-1831 i Roust.
Johanne Jeppesdatter, hans kone,
f. 12-1-1763 i Grimstrup, d. 12-11-1829 i Roust.

Gregers Peder Nielsen, gårdejer i Forum,
f. 10-10-1792 i Roust, d. 8-5-1889 i Forum.
Edel Christensdatter, hans kone,
f. 25-8-1803 i Vognsbøl, d. 16-2-1891 i Forum.

Slægt A	Slægt B	Slægt C
Niels Jessen Gregersen	Christen Gregersen	Christen Esberg Gregersen
Forum	Heager	Olling
I. Edel og Peder Gyde	I. Edel og Jens K.N.	Gregers Peder og Helene
II. Gregers Peder og Kirstine	II. Else og Søren K.S.	Niels Jepsen og Ana Marie
III. Anders og Betty		Edvard og Marie
IV. Anton og Else		Karen Esbjerg og Kristen
V. Niels Johan og Marie		Edel, og Thomas
VI. Ane og Boye Chr.		Theodor og Birthe Marie
VII. Laurits og Ane Marie		

Nu vil vi så ellers nævne de tre brødres efterkommere. Så vidt mulig skrive lidt om de afdøde, medens de yngste kun bliver nævnt med no. og navn.

Først Niels Jessen Gregersen og efterslægt, så Christen, og så Christen Esbergs.
Følgende inddeling er anvendt:
I.) Stamfader (moder), betegnet med romertal.
1.) hans (hendes) børn, betegnet med tal.
A.) børnebørn, betegnet med bogstaver.
A.1.) børnebørnsbørn, betegnet med bogstaver og tal.
f. = født, d. = død.

Niels Jessen Gregersen blev d. 8. - 11. - 1856 gift med Dorthe Maria Andersdatter, Hun var datter af gårdejer Anders Hansen og hustru Ane Christensdatter i Forum. Anders Hansen var født 1790 i Vibæk, Alslev sogn, og søn af Hans Andersen og Maren Jensdatter. Ane Christensdatter var født i Næsbjerg 1785 som datter af Christen Nielsen og Dorthe Pedersdatter.

Dorthe Maria Andersdatter døde i en alder af 49 år, og den yngste af børnene, Laurids, var da kun 6 år. Da hun var død, kom Niels Jessen ud i stalden og sagde til sin ældste søn: "Kan du tage dig af bedriften, for jeg kan næsten ikke sanse noget i øjeblikket." Og han satte følgende indskrift på en smuk gravsten over hende på Bryndum kirkegård.

Minde over
Dorthe Maria Gregersen
f. i Forum 12. Sept. 1826
d. i Forum 12. Juni 1876
Endnu en gang Farvel du Kjære
Hav Tak for al din Kjærlighed
Dit Minde skal os helligt være
Og følge os på livets Fjed.
Syv Børn du opdrog og med Flid
De mindes dig til evig Tid.
Trofast Kjærlighed satte Dig
dette Minde

I "Vestkysten" den 12. - 9. - 1919 stod følgende:

90 år

På søndag fylder Niels Jessen Gregersen i Forum, hvis billede står over disse linier,90 år. Gamle Niels Jessen kan se tilbage på et dygtigt og dådrigt liv. Han hører og har altid hørt til de stille i landet, men til dem, der i egentlig-forstand har været med til at bygge sit land.

Han overtog i 50 erne sin faders gård, den han endnu bor på, og som nu ejes af en af sønnerne. Der var et stort tilliggende, men det allermeste var i hede, kun ca. 40 td. land var under plov, med en bestand på 6 køer, og et par stude som trækdyr. Niels Jessen tog fat med sammenbidt energi. Han satte ploven i den vidtstrakte hede, han sled, til andre var gået i seng, og under flid og sparsommelighed gik det fremad. Det første fremskridt var købet af en hest, og i flere år var hans forspand en hest og en stud. Men snart kom der fart i fremskridtene.

Da andelsmejerierne kom, var Niels Jessen en af de første, der greb til, og med dygtighed fyldte han sin plads i bestyrelsen for Bryndum mejeri. Hans energi og fremsyn satte rige frugter, og i 90erne afleverede han gården til en søn, Anton Gregersen, med det tredobbelte areal under plov og med den tidobbelte besætning,

Niels Jessen Gregersen

Dorthe Maria Andersen

Den gamle slægtsgård i Forum, der antagelig er bygget 1856, og før har ligget ca. 1 Km. længere mod øst ved gadekæret.
Den østlige længe, ned mod porten, var aftægtsbolig for Edel og Gregers Peter Nielsen.
Den nuværende gård, (Vindmøllen med tilhørende bygning er bygget senere,) er opført på samme plads af Stinne og Frode Gregersen i 1929-1940.

der nu er forøget til op mod 100 kreaturer.

Niels Jessen skabte for sine børn et godt hjem, der blev et politisk interesseret hjem. Han har altid været en god venstremand og var i 1885 den eneste "skattenægter" i Bryndum sogn. På den tid var dog hans senere meget politisk interesserede sønner blevet voksne og styrkede "venstresindet" i hjemmet.

Niels Jessen har i mange år været enkemand, men hans 7 børn lever endnu. Den yngste er nu over de 50. Af hans to døtre er den ældste gift med gdr. Gyde Pedersen, Boldesager, og den yngste med gdr. Boye Kristensen, Forum, der har en del af fødegården. Hans 5 sønner er alle bosat her på egnen med undtagelse af provst Gregersen, Nr. Sundby, der i 1910 var venstres kandidat i denne kreds. De øvrige sønner er landstingsmand Gr. P. Gregersen, Gjesing, Anton Gregersen, Forum, gdr. Laurids Gregersen, Spangsbjerg, og bestyrer Anders Gregersen, brugsforeningen "Frem", Esbjerg.

Fødselsdagsbarnet har 25 børnebørn, hvoraf den ældste er overretssagfører Gyde Pedersen, Esbjerg.

Trods legemlige smerter nu og da er han endnu så rask, at han kan gå ud i marken og flytte køerne, og hans åndsevner er så usvækkede, så man, når man taler med ham, har ondt ved at forstå, at han er så gammel. Han følger endnu med interesse, hvad der rører sig i tiden. Men han har ellers altid i særlig grad været et hjemmets menneske, og de åndelige værdier, som hans hjem har rummet, har sat sit præg på børnene og børnebørnene, og det ville være en stor lykke for os, om vi havde mange hjem af den slags.

Den gamle slægtshøvding vil sikkert på højtidsdagen blive hilset og hyldet af alle, der kender ham, med den største højagtelse.....

De syv børn i ægteskabet søgte at uddanne sig på bedste måde efter datidens forhold. Hvor vel særlig højskolen og andelstanken var i forgrunden, men også politisk var det en brydningstid, og man dannede sig sin egen mening om tingene i hjemmet i Forum. Jeg husker fra familiesammenkomster senere, at diskussionen gik livlig, og højskolesangbogen blev flittigt benyttet.

De syv, Edel, Gregers, Anders, Anton, Niels, Ane og Laurids, vil nu blive nævnt i rækkefølge, hver med sine efterkommere.

BILLEDET VISER.

Niels Jessen Gregersen, født 1829, med børn og svigerbørn.
Bagerste række: Anton Gregersen, Gregers P. Gregersen, Laurits Gregersen, Boie Christensen, Anders Gregersen,. Midterste række: Peder Gyde Pedersen, Else f. Lauridsen Hjort, Marie F. Storm, Niels Gregersen, Kirstine f. Knudsen, Marie f. Hansen. Foreste række: Edel f. Gregersen, Niels Jessen Gregersen, Ane f. Gregersen, Betty.

I.) E d e l - - -

Edel Gregersen, f. 28. september 1857, d. 14. november 1922, var den ældste af en søskendeflok på syv, og da hun kun var 18 år ved moderens død, kom hun tidligt til at styre huset derhjemme og være som i moders sted for sine mindre søskende og gjorde det efter sigende på en enestående god måde.
Edel blev 5. november 1886 gift med gårdejer Peder Gyde Pedersen, f. 19. - 2. 1862, d. 20. juli 1960, i Boldesager, hvor de overtog hans fødegård. Hun var også her en god hustru og moder, var i en årrække i Jerne menighedsråd og startede kvindeforeningen i Boldesager.
Peder Gyde var en velstående og dygtig mand, der tillige havde et godt sind og fik mange tillidshverv i Jerne sogn, og han var kendt og anset langt ud over sognets grænser. (Marie Kås har skrevet om Peder Gydes slægt). Sammen, tror jeg at have lov til at sige, har disse to betydet mere over for deres samtidige slægtninge en nogen anden.
Der var fire børn og et plejebarn i ægteskabet.
I. 1.) Den ældste, Johannes Peder Gyde Pedersen, f. 4-8-1887, d. 11-2-1920, blev gift med lærerinde og kunstmaler Laura f. Jensen fra Husby, men ægteskabet forblev barnløst. Johannes var overretssagfører i Esbjerg og gjorde bl. a. et stort arbejde for Venstres ungdom, men døde ung under spanske syge epedemi.
I. 2.) Den næstældste, Dorthea Gyde Pedersen, forblev ugift og styrede i mange år huset for sin fader, og var i en lang årrække medlem af Jerne menighedsråd.
I. 3.) Peder Gyde M. Pedersen, f. 27-10-1891, var en begavet ung mand, der døde 23 år gammel af tuberkulose.

I. 4.) Mette Gyde Pedersen, blev overbibliotekar i Holbæk. Hun øvede en stor indsats for biblioteksvæsenet og var i besiddelse af et livligt og energisk væsen. - Følgende skrev landsretssagfører Krebs om hende:
Overbibliotekar frk. Mette Gyde Pedersen i Holbæk er afgået ved døden. Hun kom fra den smukke gamle vestjyske gård i Boldesager, der nu ligger midt i Esbjerg. En god arv havde hun overtaget fra den vestjyske bondeslægt, hun stammer fra - ikke mindst fra faderen, der 99 år gammel døde i forfjor, en af de mest ansete mænd i Sydvestjylland. Hans sjældne retsindighed, hans milde og menneskelige sind, hans kloge, fine lune, havde datteren taget i arv.
Fra ungdommen havde hun et skrøbeligt helbred, men det forhindrede hende ikke i at bruge sine fortrinlige evner til at gøre et udmærket arbejde på det område, hun havde valgt, og som hun elskede: bogspredningsarbejdet.
Den seje energi, der boede i hende, lod hende ikke nøjes med blot at gøre rutinearbejde, hun blev fornyer på flere områder. - Tuberkulosen, der havde hærget hendes slægt, er en hindring for, at patienterne uden videre kan låne på de offentlige biblioteker, men hun fik organiseret udlån af bøger på sanatorierne. Da vi efter krigen sendte soldater til Tyskland, blev hun den første

bibliotekar, der blev sendt derned for at organisere bogudlånet, og arbejdet lykkedes fortrinligt, ligesom hun her hjemme fik organiseret anbringelse af depoter på kasernerne. Det overskud, der var i hende, gav sig ikke blot udslag i arbejdet, men i hele hendes væsens friskhed, fornøjelighed og livlighed. Vi er mange, der vil savne dette levende og varmhjertede menneske, og vi ærer hendes minde.

Gården i Boldesager er nu solgt til Esbjerg kommune og er, før den vel nu snart helt forsvinder, blevet opmålt og fotograferet af Esbjerg museum.

Plejedatteren, Rose, er gift og bosiddende i Esbjerg og har en flok børn, som er i gode stillinger.

II.) G r e g e r s P e t e r - - -

Gregers Peter Gregersen, født 11. marts 1859, tog som barn og ung del i den hjemlige bedrift, men fik tidlig interesse for skolevæsen, opdragergerning og politik. Var elev på Vejstrup og Askov højskoler, og derefter vinterlærer i henholdsvis Boldesager, Esbjerg og Hjortkær.

Men købte så gård i Gjesing 1889. Det var en lav firelænget, stråtækt gård på ca. 100 td. land, der lå omtrent midt i Gjesing, men var noget forsømt, og den var besat med 4 magre heste, 9 køer og nogle kalve. De gamle bygninger med ca. 15 td. land blev solgt i 1897, og Gregers Peter lod bygge en ny moderne gård oppe i marken. Den måtte han dog også sælge i 1908, vistnok fordi der var økonomisk krise på grund af sygdom og spekulation i jord ved Esbjerg havn, hvor han, som mange andre Gjesing bønder kom "i klemme" efter, at grundene i en årrække var steget stærkt, nu vanskelig var til at sælge, men blev belagt med skatter, gade- og kloakbidrag.

Der blev så taget ca. 30 td. land fra, og en mindre gård bygget på hedeagrene nede mod syd, hvor der i forvejen var plantet en lille lund med fyr og gran, og gården fik navnet "Sejlstedlund". I 1928 afstod han denne til sønnen Niels, og byggede en villa med købmandshandel, en kilometer mod syd, ved landevejen. Forretningen blev drevet af datteren Dorthea.

Gregers Peter var tidlig med i plantningsagen, bl. a. Gjesing skov og Guldager plantage. Han var egentlig ikke stærk af helbred og måtte en tid opholde sig på både Silkeborg og Spangsbjerg sanatorie for tuberkulose, og man kan vist godt sige, at en stærk vilje og karakter gjorde, at sygdommen holdtes nede. Var han til private gilder og lignende, tog han altid hjem kl. 23, og brusebad hørte til hver morgen, helst koldt, og kun i den koldeste tid tempereret vand. En tid tænkte han på at starte en højskole der, hvor Sejlstedlund nu ligger. Der blev talt, sunget og diskuteret, hvor Gregers Peter var og ikke mindst ved familiefester med hans seks søskende.

På det landbrugsfaglige fulgtes der også godt med, og det var en af de første steder på egnen, der blev dyrket roer.

Ved hans død den 8. oktober 1932 blev der skrevet nekrologer i mange af landets blade. Jeg vil her bringe et uddrag af "Vestkysten".

- - - "Gregers P. Gregersens navn vil ikke dø med hans legeme. Hans gerning har sat spor i Vestjylland, og hans liv har virket som et eksempel for mange. Allerede som ganske ung blev Gregersen i sit barndomshjem interesseret i politik. I et foredrag fortalte Gregersen en gang, at hans første politiske arbejde bestod i, at han gik rundt og samlede bidrag ind til fattige familier,

hvis forsørgere var i fængsel eller arrest på grund af Estrups forfølgelser. Dette er karakteristisk for Gregersen og en linie, man kan følge gennem hele hans politiske liv fra den første begyndelse og til arbejdet inde på Christiansborg: Omsorgen og omhuen for de små i samfundet, for dem, der led nød og uret uforskyldt.

I 1890 fik Gregersen sit første officielle politiske hverv, idet han blev valgt ind i forretningsudvalget for venstreforeningen for Esbjergkredsen - Ribe amts 2. kreds. Det var imidlertid ikke nogen levedygtig forening dengang, og 1891- 92 svandt foreningens betydning ind til intet.

Men i 1902 kom der atter fart i arbejdet for Venstres sag, og G. P. Gregersen var den, der gjorde det banebrydende arbejde. Han fik startet sogneforeninger, og han fik sogneforeningerne sammensluttet i kredsforening. Han har hovedæren for, at Guldagerkredsens Venstre er så godt organiseret, som det er. Han var kredsens første formand, og da Esbjergkredsen og Guldagerkredsen blev adskildt, var Gregersen stadig den selvskrevne formand for Guldagerkredsen. I 20 år sad han i kredsens forretningsudvalg, og han bevarede interessen for den organisation, han havde skabt. Han blev altid indbudt til bestyrelsesmøderne, og der blev lyttet til hans ord, når han fremsatte sin mening i delegeretforsamlingerne. Sidst han talte var ved valgrådsmødet nu i efteråret. Ingen, der den dag hørte hans klare, kraftige udtalelser, havde vel tænkt sig, at det var sidste gang, hans stemme skulle lyde, når Venstre var samlet.

G. P. Gregersens interesse for politik førte ham snart ind i Bryndum sogneråd, og gennem to perioder deltog han med interesse i det kommunale arbejde og var med til at præge dette. Endvidere var han medlem af skolekommissionen - et arbejde, der havde hans varmeste interesse.

I 1909 blev Gregersen medlem af skatteudvalget og gjorde også her en stor indsats ved den erfarenhed og kendskab, han havde til kommunale forhold.

I 1918 indvalgtes Gregersen i Landstinget, og han sad der til sin død. I Landstinget gjorde Gregersen et godt og solidt arbejde. Han sparede ikke sig selv, når det gjalt om at virke til gavn for den egn og by, hvis vælgere satte ham i Landstinget. Han var en trofast mand over for sit parti. De gange, Gregersen ikke var til stede ved en afstemning, kan meget let tælles.

Men ved siden af sit politiske arbejde fik Gregersen tid til at udføre et stort arbejde på denne egn i kulturens tjeneste.

Fra sin ungdom var Gregersen en dybt interesseret skolemand og en mand med kærlighed til ungdommen. Han var med til at starte Bryndum forsamlingshus, et af de allerførste forsamlingshuse i Vestjylland, og til at starte Højskolehjem-

met i Esbjerg. For ikke mange uger siden skrev Gregersen en artikkel i "Vestkysten" om det.

Gregers P. Gregersen var en fin, klog, dygtig og retsindig mand, der bevarede sin ungdoms idealer og sin barndoms tro uskat gennem livets besværligheder og sorger - som vandt i indre styrke ved hvert slag, skæbnen rettede imod ham - og som i et svagt, ofte meget svageligt legeme, ejede en stærk kraft til at ville det gode - og en stærk evne til at fremme det godes sag."

- - - - Gregers Peter fik den død, han havde ønsket sig. Han døde midt i sin gerning uden at være blevet en aflægs mand.

En kreds af venner rejste en mindesten for ham i Gjesing skov. Denne blev afsløret af landstingsmand Stegger Nielsen.

Ved begravelsen blev ved hjemmet talt af lærer Petersen og sønnen Kristian Gregersen - i kirken af pastor Bennike og pastor Gregersen, Thorstrup - i Gjesing forsamlingshus af førstelærer Søgård, Holdsted, lærer Petersen, Gjesing, lærer Skjærbæk, Forum, landstingsmand Villemoes, redaktør Ree, landstingsmand Bækgård, Lambert Hansen, Darum, Rask Jensen, Gjesing, Hans Madsen, Forum, lærer Nielsen, Bryndum, Anton Gregersen, Forum, Niels Thobiasen, Hunderup, overretssagfører Permin, Laurids Lauridsen, Starup, landstingsmand, Degnbol, Hans Schmidt, Guldager og Niels Gregersen, Gjesing. Der sendtes en hilsen til datteren Dorthea, som lå på sygehuset med en blindtarmsoperation.

Gregers Peter blev den 2. november 1892 gift med Birthe Kirstine Knudsen, f. den 10-2-1871 i Hygum, d. 24-7-1956 i Gjesing. Hun var datter af gårdejer Christen Knudsen, f. i Hygum 1845, d. 14-6-1875 i Hygum, og hustru Birthe Maria Nielsen, f. 2-1-1845, d. 15-11-1893. Farfaderen var Knud Jørgen Christensen, f. 1800 i Hemmet sogn, d. 23-6-1883 i Hygum, farmor Birthe Kjerstine Mortensdatter. Morfaderen var Niels Mortensen, f. i Hygum, og mormoderen Kiersten Jensdatter, f. i Bryndum.

Birthe Kirstine havde en broder, stationsarbejder Knud Knudsen, Boldesagergade 6, Esbjerg. Hans børn, Hans, Kresten og Gjerluf.

Kirstine og Gregers Peter levede et godt og harmonisk liv sammen. Mens han var i landstinget, ringede han hjem hver uge og rejste så vidt muligt hjem til hver søndag.

Kirstine var flittig og nøjsom og god ved fattigfolk og tyende.

Der kom fem børn i ægteskabet, hvoraf de to døde som spæde.

II. 1) Den ældste, Dorthea Marie Gregersen, var først flere år ved husvæsenet, men drev så nogle år en trikotageforretning i Skolegade 24 i Esbjerg, for så, da hendes fader byggede hus ved gl. Vardevej, der at drive blandet købmandshandel indtil sin død.

En veninde skrev i en nekrolog om hende bl. a.: "Dorthea Gregersen ejede en sjælden frimodighed og en energi, som vi ofte beundrede. Hun kunne glemme sig selv og ofre sig for andre, og det var sikkert hendes sjælsstyrke, der gjorde dette. Hun havde de dybe længsler, den stærke higen efter det sande og ægte, hun så gerne ville nå, og med sandhed kan det siges om hende det samme, som står på hendes far landstingsmand Gregers P. Gregersens mindesten: "Grønnes kun, se det er sagen, leve med og være vågen, leve kort tid eller længe, blot vi lyser op i tågen.

II. 2.) Den næstældste, Kristian Bertram Gregersen, tog lærereksamen fra Silkeborg seminarium, og virkede nogle år som lærer ved højskole og folkeskole. Rejste så en tid til Amerika, men blev syg og måtte i mange år tage ophold på Dalstrup plejehjem.

II. 3.) Den yngste, Niels Jessen Gregersen, om hvem der findes en omtale andet sted i denne bog, blev gift to gange, første gang med - Metha Anina Jensen, f. 18-9-1908, d. 22-8-1936.

Stammer fra:

Andreas Ivar Jensen og hustru Gertrud Nielsine Sørensen

f. 1-5-1870 i Tobøl — f. 19-3-1878 i Sædding

d. 22-2-1948 i Esbjerg — d. 6-5-1962 i Esbjerg

Jens Jakob Jensen og h. Andrea Ellung — Knud Sørensen og h. Mette Hansen

f.18-1.1831 i Tobøl | f.13-6-1827 i Hjerting | f.20-9-1851 i Sædding | f.30-3-1851 i Guldager

d.23-10-1903 i Tobøl | d.18-7-1910 i Tobøl | d.8-4-1909 i Sædding | d.21-11-1912 i Sædding

husmand og urmager — Peter Nicolaj Ellung f. 6-8-1788 i Guldager, søn af landmåler Ellung, Hjerting gift 14-5-1820 med Ane Madsdatter, f. 1788, datter af skipper Mads Mathiasen og hustru Anne Johanne Espensdatter — gårdmand Søren Christensen og hustru Nielsine Thomasdatter — sognefoged Hans Peder Hansen og hustru Gjertrud Madsdatter

Jens Sørensen og hustru Andrea Jensdatter

Om Methas familie kan iøvrigt oplyses: Hun havde fire søskende, Andrea, gift med Knud Sørensen, Skamstrup, Jens Åge har fødegården, Agnethe er gift med Hans Helle, Sdr. Omme, og Knud, der døde ung. Faderen var gårdejer, ivrig jæger og bl. a. kasserer i sognerådet. Farfaderen, Jens Jakob, var en tid guldgraver i Australien (noget af guldet er i familiens eje), han kom hjem og byggede gården.

Mette og Knud Sørensen havde 9 børn, og Mette var søster til den kendte sagfører Hansen.

Det fortælles om Jens Sørensen, at han var god til at lave ure, og han beskæftigede sig også med andet. Han skulle således have forsøgt sig som flyver ved at lave et par vinger til at spænde på arme og ben. Men forsøget mislykkedes, da han sprang ud fra husrygningen og landede på møddingen, som han for sikkerheds skyld satte kursen imod.

Andrea Ellung var søster til købmand og konsul Ivar Ellung, Hjerting, der var gift med en Windfeldt fra Tanderupgård, og familien Ellung menes at være indvandret fra Holland.

Der blev om Metha skrevet nekrolog af Maja Pedersen, Fanø, og "Vestkysten", hvori der bl. a. stod: "Fru Gregersens død er først og fremmest et smerteligt tab for hjemmet på Sejlstedlund, hvor fru Gregersen var den dygtige husmoder og sine tre børns kærlige og opofrende moder. Hun forstod at lede den store husholdning på gården og vandt alles hengivenhed, og mellem mand og hustru, mellem moder og børn herskede der det allerbedste forhold. Fru Metha Gregersen var solstrålen i hjemmet på Sejlstedlund. Også for hendes svigermoder, landstingsmand Gregersens enke, var hun en trofast støtte, og det er med den dybeste vemod alle slægtens mange venner modtager budskabet om, fru Metha Gregersen ikke er mere.

Også i kredse udadtil var fru Gregersen skattet. De mange, der ved de årlige grundlovsfester er kommet på Sejlstedlund, lærte at agte den unge husmoder, som påtog sig så stort besvær for at glæde festens deltagere, og fra mange sider vil der nu ved hendes båre lyde en oprigtig tak for, hvad hun gjorde for, at grundlovsfesterne kunne få et så godt forløb som muligt."

Ved Methas begravelse blev der,foruden af præsten,holdt smukke mindetaler af lærer S.Petersen og gdr. sognerådsformand Niels Lønne. Til slut ved mindehøjtideligheden tog hendes mand ordet og udtalte stærkt bevæget: Ja, jeg har meget at sige tak for. Jeg er så hjertelig glad for,at vi har kendt Metha og haft hendes kærlighed og nydt godt af hendes store godhed. Tak til dig, og til jer mine svigerforældre, jeres hjem var altid rede med råd og dåd. Tak til dig, søster Dorthea, for kærlig hensynstagen til de små i disse tunge dage. Tak for alle blomster og kranse,for den kønne udsmykning af kirken. Tak for alle besøg og alle gode hilsener, ja, inderlig tak alle sammen. Endnu sang følget: "Her vil ties, her vil bies," og dermed sluttede sørgehøjtideligheden, der fra først til sidst havde talt sit stærke sprog om den rige menneskelighed, der havde præget Metha A. Gregersen og virket så kraftigt på omgivelserne."

På en hvid marmorsten lod hendes mand skrive følgende:

Metha Anina Gregersen, f. Jensen
f. 18. - 9. - 08 d. 22. - 8. - 36
Tak for den korte lykkelige tid,
godhed, smil, liv og kærlighed.

Der var tre børn i ægteskabet:

II. 3. A.) Gunnar Gregersen, dr. med. overlæge i Esbjerg, gift med Birgit Buhl Jensen, datter af gartner E. Alfred Jensen og hustru Erna Buhl. (Om Ernas familie er der skrevet "Slægt og Minder" af lærer N. P. Juhl).

Gunnars børn: II. 3. A. 1.) Mette Gregersen, - II. 3. A. 2.) Dorte Gregersen, - II. 3. A. 3.) Søren Gregersen.

II. 3. B.) Birthe Gregersen, tog mellemskoleeksamen, lærte husholdning og senere fodpleje og skønhedspleje. Hun havde bl. a. plads i huset i Schweitz og Italien, og som køkkenassistent hos kong Frederik og dronning Ingrid. Efter nogle år ved fodplejen, tog hun et års tid ud at sejle som kahytsjomfru på Ø.K.s fragtskib "Pretoria", og blev så gift med Erik Nielsen, der er maskinmester i Frihavnen og søn af fabriksarbejder Carl Nielsen og hustru Signe, boende Blåmunkevej 34, Søborg.

Birthes børn: II. 3. B. 1.) Morten Nielsen, - II. 3. B. 2.) Merete Nielsen, II. 3. B. 3.) Martin Nielsen.

II. 3. C.) Gregers Helge Gregersen, der døde i en ung alder. "Vestkysten" skrev, 14. december 1950: "Som omtalt andet sted i bladet er den kun 18-årige Gregers Helge Gregersen, søn af gdr. Niels Gregersen, Sejlstedlund, Gjesing, død på Centralsygehuset i Esbjerg, som følge af de kvæstelser, han pådrog sig forleden aften ved en færdselsulykke.

Med Gregers Gregersen er en ualmindelig dygtig og solid ung mand gået bort. Både unge og ældre, han kom i forbindelse med og for manges vedkommende sluttede nært venskab med, satte stor pris på ham. Han var en af de unge mennesker, der ville noget, og som ikke var bange for at tage fat, heller ikke når det det gjalt om at gøre andre en tjeneste.

Allerede for flere år siden begyndte han at interessere sig for flyvning, og medens han indtil sin død søgte yderligere undervisning, efter at have gået på statsskolen i Esbjerg netop med det formål at blive flyver, gjorde han klar til at indtræde i det danske luftvåben som aktiv flyver.

Dyb medfølelse samler sig om det hårdt ramte hjem i Gjesing, hvor Gregers Gregersen havde sit virke i den fritid, studierne levnede ham.

II. 3.) Niels Jessen Gregersen blev gift anden gang 1948 med laboratorieassistent Kirsten Marie Holm, datter af tømrer i Skanderborg og gårdejer i Burgårde

Christen Iversen Holm og hustru Karen Kristensen
f. 17-2-1865 i Hårby
d. 1941 i Burgårde
f. 23-2-1877 i Åle
d. 21-12-1942 i Burgårde

Iver Christensen Holm og h. Karen Marie Jensen Holm
gårdmand i Hårby
f. 26-2-1837 i Ingerslev
d. 1-1-1905 i Skanderborg
f. 14-11-1836 i Ingerslev
d. 1923 i Tonning

Christen Jensen (Broholt)
sognefoged og dannebrogsmand
f. 7-3-1803 i Broholt
d. 1875 i København

Maren Iversdatter Holm
f. 13-9-1806 i Wiby

Jens Rasmussen Holm
gårdmand
f 1801 i Tiset

Maren Andersdatter
f. 1798 i Tiset

Ole Kristensen
husmand i Åle

Ane Kirstine Rasmussen
f. 1838 i Åle

Christen Jensen Broholts forældre var gårdmand Jens Rasmussen og Maren Hansdatter i Ingerslev. Maren Iversdatter Holm var datter af Maren Mariusdatter og skoleholder Iver Holm i Wiby, og det fortælles, at han var en mester udi regnekunsten.

Kirsten har syv søskende: Iver, Ole, Jørgen, Svend, Alfred, Anna og Signe, de har alle landbrug og er bosat i: Funder, Burgårde, Toustrup, Gern, Sdr. Vissing, Dørup og Vinding.

Der er en søn i ægteskabet: II. 3. D.) Gregers Peter Holm Gregersen, der for tiden studerer sociologi på universitetet i København. Han er født d. 9-7-1949.

III - Anders - - -

Anders Nielsen Gregersen, f. 1-11-1860, etablerede sig som skrædermester i Esbjerg i slutningen 80erne. Efter nogle års forløb rejste han til Amerika, men vendte efter 1 års tid igen tilbage og etablerede sig pâny, dels som skrædermester dels ved udsalg af herrekonfektion. Han var dengang en af byens kendte borgere og spillede en rolle i det offentlige liv, idet han bl. a. en overgang var formand for venstreforeningen, ligesom han var formand for håndværkerforeningen.

Følgende annonce fandt jeg i Esbjerg Folkeblad 24-4-1889.

A. N. Gregersens Skræderetablissement

bringes i Publikums venlige Erindring. Den af mig benyttede Tilskæremetode kan i alle Tilfælde let stå ved siden af den ved enhver Lejlighed frmhævede Dresdener Methode, men forøvrigt er det min Opfattelse, at det er ensbetydende for Publikum, om man benytter Dresdener- eller Pariser Methoden,når blot Tøjet passer. Ethvert Klædningsstykke, som færdiggøres på mit Værksted, erholder den mest elegante Facon, ligesom også arbejdet bliver udført med den allerstørste Omhu og Akkuratesse.

Ærbødigst

A. N. Gregersen.

Anders Gregersen rejste senere til Dragør, hvor han drev forretning. Men i 1913 vendte han atter tilbage til Esbjerg og blev ansat som uddeler i manufakturafdelingen i brugsforeningen "Frem". Nogen særlig smidig forretningsmand var han vist imidlertid ikke, han blev let fornærmet, hvis kunderne kritiserede hans varer og gik uden at købe.

Også i politik blev han afvigende fra sine søskende, idet han gik til den radikale venstrelinie, og højskoletanken optog ham vist heller ikke ret meget. Hans hustru Betty, f. Phillipsen, var københavner i sind og skind, venlig og livlig, og kunderne satte pris på at blive ekspederet af hende.

Der var kun et barn i ægteskabet: III. 1.) Niels Philbertz Gregersen, f. 9-5-00. Han tog realeksamen og var nogle år rejsende i isenkram, men startede senere forretning i København som grosserer i cykler og cykeldele m. m. Men da den anden verdenskrig kom, kunne han jo ikke vedblive at skaffe cykler og materialer til sit værksted, og han begyndte da at lave våbendele for den tyske værnemagt, hvilket resulterede i, at han blev straffet efter krigen som "værnemager". Han fik dog senere sin gamle forretning igang igen og drev den til sin død.

Niels Philbertz blev gift med Signe Marie Warming, og de fik en datter III. 1. A.) Manja. Men ægteskabet blev opløst, og han blev senere gift med Ebba Marie Andreasen, (der er datter af elektriker Vilhelm Peter Phillip Andreasen og hustru Dagmar Sofie Jensine Jensen).Der er 2 sønner i dette ægteskab.

III. 1. B.) Ole Gregersen er endnu ugift og har overtaget faderens grossistforretning.

III. 1. C.) Niels Gregersen er repræsentant og gift med Jonna Merethe Pedersen. Disse har en søn: III. 1. C. 1.) Kim Philbertz Gregersen, f. 15-9-66.

IV. Anton - - -

Anton Nielsen Gregersen, f. 13-6-1862, var en respekteret og en god mand, men han havde ord for at være noget påholdende. Han spillede, som yngre, lidt på violin til unggilder og lignende, og han var den første formand for Bryndum Vareindkøbsforening. Ellers drev han fødegården på god og økonomisk vis. "Vestkysten" skrev, 7-11-1932: "I lørdags er fhv. gårdejer Anton Gregersen, Forum, afgået ved døden, ramt af et hjerteslag.
Anton Gregersen var født på den gård i Forum, som han senere overtog, og som han med stor dygtighed har drevet i en menneskealder, indtil den blev delt mellem en søn og en svigersøn.
Anton Gregersen havde gennem årene vundet alles tillid, og han har ofte beklædt vigtige tillidsposter inden for sognet, bl. a. har han været medlem af menighedsrådet. Det vigtigste for Gregersen har dog altid været hans ejendoms drift, og han nåede meget vidt med hensyn til en dygtig og intensiv drift af gården."
Anton Gregersen blev i 1893 gift med en datter af gårdejer Laust Hjort, Vibæk, Else Marie Lauridsen, f. 1-6-1866. Else var en sjælden god og opofrende hustru og moder, og for sin gamle svigerfader, Niels Jessen Gregersen, var hun uundværlig. Hun vandt sig en stor vennekreds. Offentlige tillidshverv blev hun heller ikke fri for, hun var således medlem af Bryndum sogns menighedsråd og i bestyrelsen for Bryndum, V. Nebel hjælpekasse.
Da sønnen Frode overtog gården i 1925, byggede de sig et hus i nærheden. Der var fem børn i ægteskabet: IV. 1.) Laurits Hjort Gregersen, f. 16-3- 1896, d. 17-2-1966. "Vestkysten" skrev følgende nekrolog: "Landinspektør L. Hjort Gregersen, Grindsted, er i aftes pludselig død. Tilsyneladende rask og veloplagt havde landinspektør Hjort Gregersen arbejdet hele dagen, men ved 18-tiden sank han pludselig sammen, da han sad og arbejdede. I en ambulance førtes han til Grindsted sygehus, hvor døden kort efter indtrådte.

Landinspektør Hjort Gregersen ville i næste måned være fyldt 70 år. Han var født i Forum ved Esbjerg. Efter sin uddannelse som landinspektør arbejdede han en tid i Holstebro, indtil han i 1924 kom til Grindsted, hvor han oparbejdede en meget betydelig praksis med kunder i et stort område. Gennem en lang årrække var han tillige vurderingsformand til ejendomskyld for Andst og Slaugs herreder, et arbejde der interesserede ham meget og bragte ham i forbindelse med mange mennesker.

I Grindsted har landinspektør Gregersen haft adskillige tillidshverv, bl. a. har han været formand for Grindsted grundejerforening, i bestyrelsen for Grindsted vandværk gennem mange år, i bestyrelsen for Grindsted borgerforening, teaterforening m. m.

Landinspektør Gregersen var meget flittig og arbejdsom, og han var altid travlt optaget. Han var præget af lune og humør, og han mødte sine medmennesker på en frisk og ligefrem måde, der gjorde ham afholdt og vellidt."

Hans hustru, Lissi Marie Kjeldsen, er datter af gårdejer Jens Kjeldsen og hustru Amalie Jensen. Der er tre børn i ægteskabet:

IV. 1. A.) Inger Hjort Gregersen, der er uddannet farmaceut og gift med fabrikant Ove Giver, Århus, søn af købmand Giver, Århus. To børn:

IV. 1. A. 1.) Morten Giver. - IV. 1. A. 2.) Christian Giver.

IV. 1. B.) Else Hjort Gregersen, der er lærerinde i Skanderborg.

IV. 1. C.) Jens Anton Hjort Gregersen, der er cevil ingeniør og gift med Lalla Munk Ravn, datter af læge Ravn, Hammel. (Lallas mormor var indianer).

Der er tre børn: IV. 1. C. 1.) Lars Gregersen. IV. 1. C. 2.) Arne Gregersen. IV. 1. C. 3.) Mette Gregersen.

IV. 2.) Niels Theudor Hjort Gregersen, 12-1-1898, d. ?-2-1925, var en særdeles velbegavet og interesseret ung mand, som desværre gik alt for tidligt bort. Han lagde især et arbejde inden for Bryndum ungdomsforening, som han en del år var formand for. Ligesom han skrev en del lejlighedssange og artikler og sange til aviser og blade. En enkelt skal gengives her:

Hedens Plovmand.

Mellem brune hedebanker
går du bag din plov i tanker:
Får din løn for sliddet her
på min hedemark og kær,
disse lange arbejdsdage,
disse drøje tag,
medens råbet stadig drage:
Otte timers-dag.

Her jeg fik mit kald og virke,
her jeg fandt en lille kirke,
her jeg byggede mit hjem,
derfor immer frem og frem,
bag min plov i al min færden
- - elske, øve flid,
det er løsenet for verden.

Men så retter du på ryggen,
tørrer under hatteskyggen,
lader vestens køle vind
svale på din hede kind,
lytter lidt til lærkens sange,
vibens sære lyd,
klapper plagen et par gange,
ser så hjem mod syd.

År til år du furen vender,
stadig mere du det kender,
her kan sæden gro,
her er også værd at bo.
Med dit tunge stræb i sandet
i din kamp og strid
er du med at bygge landet
i den nye tid.

Nej, mit lod i verdens vrimmel,
under Guds den frie himmel,
bytter bort jeg ej for guld,
selv om der er sand i muld.
Her er sol og friske vinde,
lærkesang mod sky,
blomst og løv vi også finde
under bakkens ly.

Pløje, plante, grøfte, dyrke,
hvem kan måle vel en styrke;
når den lønnes med hvert tag,
når det går til sang hver dag.
Giv os egne bo og virke
under himlens tag,
giv os egen jord at dyrke,
se en fremtidsdag!

N. Th. Hjort Gregersen.

IV. 3.) Om afdøde landbrugskandidat Hans Hjort Gregersen fra Forum skriver forstander Helge Drewsen i "Ugeskrift for Landmænd" bl. a. følgende smukke mindeord:

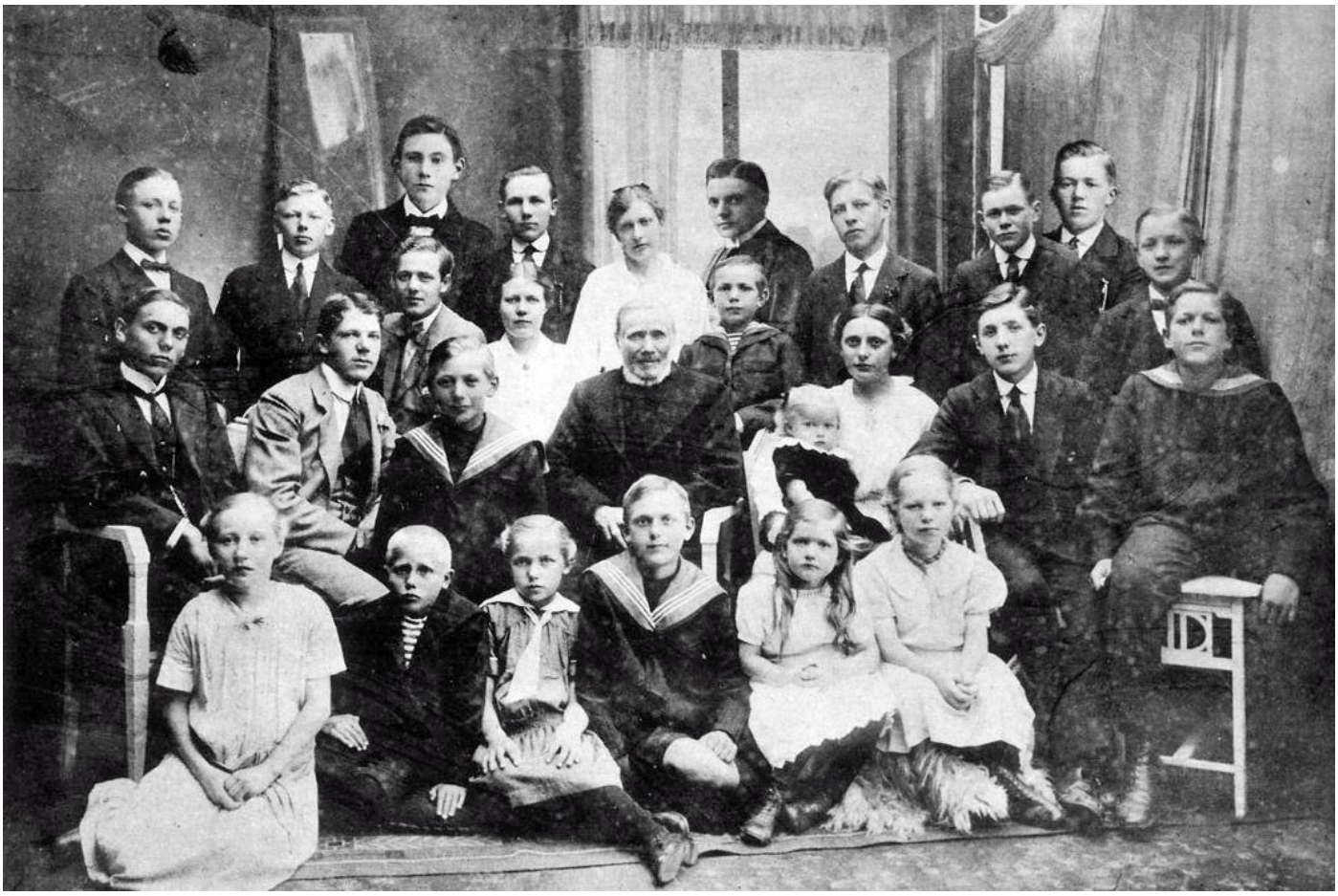
- - - "Gregersen var meget lovende og velbegavet, og hans interesser strakte sig langt ud over det faglige, dertil kom, at han var besjælet af en ukuelig energi og iver efter at blive brugt. Men allerede kort efter sin eksamen blev Gregersen meget alvorlig syg, og med korte afbrydelser kuede sygdommen hans sidste 10 - 12 leveår.
Under alt dette gav Gregersen ikke op. Hver gang der syntes at være bedring, lagde han nye planer om arbejde, men det blev næppe sat igang, før han igen måtte på årelang sygeleje.
Så godt det lod sig gøre, fulgte han med i alt, hvad der kom frem af faglig art, og samfundsspørgsmål og politik fulgte han med levende interesse. I sine sidste år følte han dog, at han var slået ud, men nogen bitterhed derover kom ikke til orde.
Gregersen blev for få år siden gift. Hans hustru er sygeplejerske og har på den mest beundringsværdige måde hjulpet til at skabe et lykkeligt og godt hjem under de ofte vanskelige forhold. Hun står nu ene tilbage med en lille dreng på 1 år.
Vi, der kendte Gregersen nærmere, bevarer ikke alene mindet om en velbegavet og energisk menneske, vi vil tillige mindes ham som eksempel på en mand,

der fik megen modgang, men dog ikke lod sig knække. Men først og sidst mindes vi ham som en god kammerat."
Han var en tid lærer på Vrå og Antvorskov højskoler, og forsøgsassistent på Tylstrup forsøgsstation, i 1923 på en studierejse til Letland og til sidst ansat ved Landøkonomisk Driftsbureau. Hans hustru Anna var fra Glejbjerg. Sønnen døde som 4 årig ved trafikulykke.

IV. 4.) Frode Hjort Gregersen overtog fødegården i Forum 1-6-1925 og var en dygtig landmand. Stinne og Frode fornyede de gamle bygninger, og der var altid orden og akkuratesse ude og inde.
Frode var medlem af Bryndum sogneråd fra 1-4-1946 til 1-4-1969, da sognet blev indlemmet i Esbjerg kommune, han var bl. a. formand for Forum brugsforening, i bestyrelsen for Bryndum andelsmejeri og vurderingsmand fra 1967.
Hustruen, Kirstine Jensine, er datter af gårdejer Jens Jakob Sørensen og hustru Dorthea, boende i Bryndum. Stinne har i mange år med interesse været medlem af Bryndum menighedsråd.
Der er to børn i ægteskabet: IV. 4. A.) Arne Hjort Gregersen, gift med Hansine, der er datter af gårdejer Vestergård Kristensen i Lyne. Disse to har nu 1968 som femte generation overtaget slægtsgården i Forum, og der er tre børn:
IV. 4. A. 1.) Frode Hjort Gregersen.
IV. 4. A. 2.) Jens Arne Hjort Gregersen.
IV. 4. A. 3.) Susanne Hjort Gregersen.
IV. 4. B.) Søren Marius Hjort Gregersen, gift med Erna, der er datter af gårdejer Peder Nielsen, V. Bryndum. Søren og Erna har en gård i Bækbølling, Føvling sogn, og der er tre børn:
IV. 4. B. 1.) Kirsten Hjort Gregersen.
IV. 4. B. 2.) Kurt Hjort Gregersen.
IV. 4. B. 3.) Karsten Hjort Gregersen.

IV. 5.) Dorthea Marie Hjort Gregersen er gift med Jens Åge Sørensen, der er en broder til ovennævnte Kirstine Jensine, og altså søn af gdr. Jens Jakob Sørensen, Bryndum. Dorthea og Jens Åge har med dygtighed drevet nabogården i Forum, men har nu 1969 købt hus i Tarp. Der er fire børn:
IV. 5. A.) Bent Sørensen, der er minkfarmer i Forum og gift med Åse Larsen, der er datter af kaptejn Ejner Larsen, Als.
IV. 5. B.) Henning Gregersen Sørensen, der er lærer i Outrup.
IV. 5. C.) Helge Hjort Sørensen, der er assurandør i Vejen og gift med Inge Christiansen, der er datter af former Niels Christiansen, Varde. Tre børn:

IV. 5. C. 1.) Tove Brum Sørensen.
IV. 5. C. 2.) Hanne Hjort Sørensen.
IV. 5. C. 3.) Jens Åge Hjort Sørensen.
IV. 5 D.) Else Dorthea Hjort Sørensen, der er sparekasseassistent i Varde.

Bedstefar: Niels Jessen Gregersen, med alle børnebørn år 1914.
Bagerst- Niels Jessen Christensen, Niels Jessen Gregersen, Åge Gregersen,Niels Hjort Gregersen, Dorthea Gyde Pedersen, Søren Peter Gregersen, Mette Gyde Pedersen, Ankjær Gregersen, Johannes Gyde Pedersen, Laurids Hjort Gregersen,Hans Hjort Gregersen, Kristian Christensen, Laurids Christensen,
Midterste række: Kristian Gregersen, Ejner Gregersen, Frode Hjort Gregersen, Bedstefar, Anna Gregersen, Dorthea Gregersen, Niels Philbertz Gregersen, Viggo Gregersen,
Forrest: Dorthea Hjort Gregersen, Kristian I. Gregersen, Dorthea Gregersen, Niels Jessen Gregersen, Dorthea Stoem Gregersen, Dorthea Christensen.

V. - Niels Johan - - -

Niels Johan Gregersen, fra 1891-95 hjælpepræst i Åby, fra 1895-1916 sognepræst samme sted. Blev provst i Kær herred fra 1912 og 1915-33 sognepræst i Nørre Sundby. Han sluttede sig først til indre mission, siden grundtvigsk og var til sidst nærmest højkirkelig. Han samlede mange i kirken og var meget benyttet som foredragsholder. (Se, Paul Nedergård: Dansk præste- og sognehistorie, 5. bind).

Min fader har engang fortalt mig, at da farbror Niels var ung, kneb det lidt med at bestemme sig til, hvad han ville være. Egentlig havde han vist lyst til søen og fik da også hyre på et skib til England, men da han kom ud for storm og søsygens kvaler, lovede han sin Gud, at om han kom velbeholden i land, da ville han læse til præst, og det løfte holdt han.

Niels Gregersen fik sin manddomsgerning temmelig langt fra den øvrige søskendeflok, så derfor så vi ham jo ikke så ofte, men jeg lader en del af pastor Carl Nielsens tale ved hans båre aftrykke, efter Ålborg Amtstidende:

"....."Til sommer bliver det 71 år siden, at han fødtes til verden i et hjem nede ved Varde - et af de gode, solide gamle grundtvigske, kristelige hjem med den øvrige søskendeflok, og i ungdomsårene voksede da tanken frem - kaldet, kan vi sige - til at blive præst. 22 år gammel - altså noget ældre end sædvanligt - bliver han student, kaster sig over det teologiske studium og bliver i sommeren 91 teologisk kandidat med 1. karakter, laudabilis. Og så kender egentlig de fleste tilstedeværende vist resten af afdødes liv så godt og måske bedre end jeg. Thi snart blev han kaldet til personel kapellan i Åby-Biersted, i 96 til sognepræst samme steds, provst for Kjær herred 1912, og endelig sognepræst for Nørresundby - Sundby-Hvorup fra 1915 indtil afskeden 1. januar 1934.

Men ikke alene dette taler om en mand med energi og fremdrift, men hans gerning, som ligger i de nævnte rammer og på disse egne i 40 år, vidner om en embedsmand med rige evner til at styre og lede og ikke mindst forhandle som en menighedens tjener, der ved sin hjertevarme og centrale forkyndelse røgtede den vanskelige gerning både at være menneskers og Guds tjener, og endelig - et elskeligt menneske, der ville tjene enhver på bedste måde.

Hans gamle menighed, både Åby-Biersted og Nørresundby-Lindholm-Hvorup giver ham det samstemmende vidnesbyrd uden hensyn til, hvad der ellers kan være skillende af retninger, meninger og arbejdsformer: Han var os en god mand. Smukt kom det til udtryk, da provst Gregersen tog afsked 1. januar 34, hvor menighedsrådene sagde ham hjertelig tak for 18 års trofast gerning ved at overrække ham en kunstfærdig udført mappe med Nørresundby og Hvorup kirker, med tekst og særlig valgte skriftord, som man syntes passede til hans færd iblandt os: "Kom eders

vejledere i hu" (Hebr. 13), og "Så bliver da tro, håb og kærlighed disse tre, men størst er kærligheden" (1. Kor. 13). Derefter de tre menighedsråds medlemmers navne. Glædes og ydmygelsestårerne, der løb ned af hans kinder hin dag, da den blev overrakt, glemmer man ikke lige med det samme.

Hans underordnede, Kjær herreds præster og kirketjenere er enige om, at myndigheden var der, men altid kærlig vejledende, i en broderlig form, som gjorde, at vi altid vidste, at hos provst Gregersen kom vi aldrig til besvær. Og vi, som var hans medarbejdere i snævrere forstand, den lange række af kapellaner i Biersted og Nørresundby, takker Gud for, at det blev vor lod at komme til at arbejde sammen med netop ham.

Jeg skal afslutte dette kapittel uden, man siger: Nu bliver det vist for meget. For så var der jo grund til at stå frem og sige som farisæren: Jeg takker dig, Gud, fordi jeg ikke er som de andre! Thi den der om provst Gregersen vil slutte sådan, viser kun, at han ikke har kendt ham, thi det ejendommelige er, at vi andre kan finde på at sige alt det gode om ham, så havde han kun et udtryk om sig selv, og det er tolderens bøn: Gud vær mig synder nådig.

Det er ikke altid lige let at være præst, thi til de mange fristelser og farer, der kommer af at omgås det hellige til daglig, at være udsat for de mange blikke osv., kommer også den store fare for den afholdte præst, at han skal komme til at tænke stort om sig selv. Og provst Gregersen var afholdt. Men vi, som kendte ham, så, at dette så langt fra at ophøje ham i egne tanker, snarere ydmygede ham, gjorde ham lille i egne tanker. Dertil kom at Gud tog hårdt på ham de senere år. Vi kender alle hans svære lidelser de sidste 10 år. Hans første hustrus død, hans svære sygdom og det smertelige tab af sønnen."

Niels Johan blev 13-6-1893 gift med Maria Dorthea Wilhelmine Storm, der var en datter af instrumentmager Julius Storm og hustru Jensine Nikoline Jensen, København. Niels blev gift anden gang med Rose Marie Jensen 3-5-29, hun var født i Odder 12-7- 1879 og døde 25-5-1946.

I første ægteskab var der fire børn:

V. 1.) Åge Theodor Gregersen, blev sognepræst i Jelstrup 1928 og i Karlslunde 1931-33, hvor han døde i en meget ung alder. Han blev gift 23-10-1928 med Mix Baltzersen, datter af maskinfabrikant Wiliam Baltzersen og hustru Anna Louise Glandt. (Se bind 2 i Dansk præste og sognehistorie). Der er to børn i dette ægteskab. Mix er nu jordemoder.

V. 1. A.) Anne Marie (kaldet Mulle) Gregersen, gift med major og sagfører Emil W Bruun, boende Helleskrænten 23, Søborg. To børn:

V. 1. A. 1.) Michael Bruun.

V. 1. A. 2.) Annette Bruun.

V. 1. B.) Niels Åge Gregersen, gift med Ruth Jensen. To børn:

V. 1. B. 1.) Charlotte Gregersen.

V. 1. B. 2.) Thomas Gregersen.

V. 2.) Ejnar Gregersen, rejste som ung til U.S.A., fik arbejde ved jernbanen (som lokomotivfører) og blev derovre gift og bosat i 1926, So 47 th Caurt Cicero 50 Illinois, og fik to børn: En dreng, Poul Wendell, som blev bosat i nærheden af forældrene, og en pige Ruth, der blev gift med en læge, og disse to, Ruth og Howard, rejste 7-2-1953 sammen med deres to små drenge til syd Afrika på 5 års kontrakt som lægemissionærer. Ruth ventede sit 3. barn.

V. 2. A.) Ruth Gregersen og Howard R. Christofersen.

V. 2. A. 1.) David Ejnar Christofersen.

V. 2. A. 2.) Poul Arthur Christofersen.

V. 2. A. 3.) Mark Rau Christofersen.

V. 2. A. 4.) Lyn Marie Christofersen.

V. 2. A. 5.) Karen Ruth Christofersen.

V. 2. B.) Poul Wendell Gregersen og Shirley Saul.

V. 2. B. 1.) Wayne Eric Gregersen.

V. 2. B. 2.) Sharon Gregersen.

V. 2. B. 3.)Laureen Gregersen.

V. 2. B. 4.) Gail Gregersen.

V. 2. B. 5.) Theresa Gregersen.

V. 3.) Viggo Storm Gregersen, har en gård nær Vrå. Han har haft mange tillidshverv, og hustruen Kathrine Christensen er født i Vensyssel. Fire børn:

V. 3. A.) Marie Gregersen, gift med Carl Emil Jensen.

V. 3. A. 1.) Brita Storm Jensen.

V. 3. B.) Inger Gregersen, gift med Bertel Drivsholm.

V. 3. B. 1.) Christian Driwsholm.

V. 3. B. 2.) Dorte Driwsholm.

V. 3. B. 3.) Annette Driwsholm.

V. 3. C.) Niels Erik Gregersen, gift med Elly.

V. 3. C. 1.) Lars Gregersen.

V. 3. D.) Åge Gregersen.

V. 4.) Dorthea Marie Storm Gregersen, var en kort tid gift med en englænder fra diplomatiet, men kunne ikke finde sig tilrette i England. Bor nu i København og ernærer sig ved musik og sang - bl. a. i radiokoret.

VI.: Ane - - - -

Ane Gregersen, f. 15-2-1866, blev gift med Boie Christensen, og der kom fire børn i ægteskabet. Boie Christensen erindrer jeg som en stout mand med et godt humør, og faster Ane som en beskeden men idealistisk kvinde.
I "Vestkysten" stod der bl. a. - -

"Fredag den 15. februar 1946 fylder Ane Christensen, Forum, 80 år. Ane er afholdt af alle, hun er kommet i berøring med, er rask og åndsfrisk og følger godt med i tidens rørelser. Hun stemte således på valgdagen den 30. oktober. Ingen kan se på Ane, at hun fylder de fire snese. Hun holder selv sit hus og gør det godt.
Gennem årene har Ane været meget interesseret i åndelige spørgsmål, og som den gudfrygtige kvinde, hun er, kan man jævnlig se hende i kirken.
Fødselsdagen fejres ved en festlighed hos sønnen og svigerdatteren, Niels og Andrea, som overtog gården for ca. 20 år siden."
Ane døde den 20. oktober 1948, 82 år gammel.
Om Boie stod der i "Vestkysten":
"En meget kendt mand i Forum og Bryndum, fhv. gårdejer Boie Christensen, er afgået ved døden 77 år gammel.
Boie Christensen var født i Bryndum, hvor hans fader var smed. Han blev i 1894 gift med Ane Gregersen, datter af Niels Jessen Gregersen, Forum, og han overtog da fra svigerfaderens gård en hedeparcel på 40 tdr. land. Herpå byggede han gården"Kærhavegård", der senere, da Boie Christensen blev ældre, blev overdraget til en søn.
Boie Christensen havde lagt et stort arbejde i opdyrkningen af hedejorden. Han begyndte med fire køer, men besætningen var steget til et par heste og 36 kreaturer. Boie Christensens yngste søn er smedemester i Forum, og den ældste søn har en smedeforretning i Askov.
Boie Christensen har altid været en interesseret og aktiv venstremand. I 12 år var han medlem af Bryndum-V. Nebel sogneråd. En tid var han formand for hjælpekassen, og i mere end en halv snes år havde han sæde i bestyrelsen for Bryndum sogns indkøbsforening, og endnu flere tillidshverv havde været ham betroet.
Han har altid ofret sig meget for sit hjem og været meget for sin hustru og sine børn. Også naboerne lærte at sætte pris på hans hjælpsomhed.

VI. 1.) Christian Theodor Christensen, boende Glistrupvej 3 i Varde, var først smed i Askov, men blev senere maskinmontør i Varde. Gift med Elise Sørensen, født i Ansager, og der var fire børn:
VI. 1. A.) Børge Christensen, lærer, Drosselvej 14, Skjern, gift med sygeplejerske Asta Petersen, der er født i Lindknud på slægtsgården "Kidholm", har to børn: VI. 1. A. 1.) Christian Boje Christensen. VI. 1. A. 2.) Margrethe Boje Christensen.

VI. 1. B.) Kaj Christensen, faglærer, Nyvang 13, Sønderborg, gift med dame frisørinde Vita Stylsvig Nielsen, født i Rødding pr. Spøtrup, har to børn:
VI. 1. B. 1.) Tommy Stylsvig Christensen.
VI. 1. B. 2.) Anita Stylsvig Christensen.
VI. 1. C.) Viggo Christensen, var trafikassistent, men døde 22 år gammel.
VI. 1. D.) Svend Christensen, Brorsonsvej 7, Varde, gift med nådlerske Else Nørgård Pedersen, født i Varde. Svend er telefonmontør og har to børn:
VI. 1. D. 1.) Pia Christensen. Vi. 1. D. 2.) Pernille Christensen.

VI. 2.) Niels Jessen Christensen, overtog sin fødegård 20-3-1926 og drev den på en god måde, indtil han afstod den til svigersønnen, Peder Johnsen, 27-5-1962. Niels Jessen blev i 1926 gift med Andrea Kristine Nielsen, som var en datter af gårdejer Niels Peder Nielsen, Hygum.
De omkom begge ved en trafikulykke undervejs hjem fra kirke 27-4-1969.
Niels Jessen Christensen var, hvad man kalder et godt menneske, hjælpsom, ærlig, flittig, og hans hjem betød meget for ham. Han havde et livligt væsen og var en god kammerat. Der er tre døtre:
VI. 2. A.) Anna Karoline Christensen, gift med Peder Johnsen, som nu har hendes fødegård. De havde først en gård i Vrøgum. Peder er søn af gårdejer Jakob Johnsen, Billum. Der er to børn:
VI. 2. A. 1.) Ingri Johnsen. VI. 2. A. 2.) Kjeld Johnsen.
VI. 2. B.) Minna Frida Christensen, blev 1959 gift med Viggo Svenson, og de bor nu i Hvidovre.
VI. 2. C.) Eva Dorthea Christensen, blev 1964 gift med Brune Guldborg Nielsen, og de bor nu i Glostrup.

VI. 3.) Laurids Thøger Christensen, udlært smed. Opholdt sig i Amerika fra 1921 - 24. Han giftede sig 1926 med Elise Pedersen, født i Vejrup som datter af Anders Christian Pedersen og hustru Kirstine Jørgensen. Efter at have drevet smedeforretning i Forum i 22 år flyttede familien, der på dette tidspunkt havde fire børn, til Esbjerg. Laurids havde her i 17 år arbejde hos Carl B. Hofmann, før han trak sig tilbage på grund af svigtende helbred. Familiens bopæl er nu Svendsgade 10, Esbjerg. Børn:
VI. 3. A.) Inger Kirstine Christensen, syerske, gift med automekaniker Jørgen Christian Mathiesen, søn af gårdejer Hans Jørgen Mathiesen og hustru Emilie, Allesvrå pr. Nr. Åby. Er bosat i Lindknud og har fire børn:
VI. 3. A. 1.) Frank Mathiesen. - VI. 3. A. 2.) Lis Mathiesen.
VI. 3. A. 3.) Benthe Mathiesen. - VI. 3. A. 4.) Jan Mathiesen.

VI. 3. B.) Åge Christensen, udlært maskinarbejder, ansat hos "De Danske Mejerier" som rejseinspektør. Gift med damefrisør Hilda Madsen, født i Øse som

datter af landmand Martin Anders Madsen og hustru Anna Marie Pedersen.
Åge Christensen bor i villa "Solglimt", Guldager st., og har fire børn:
VI. 3. B. 1.) Freddy Christensen, f. 14-5-1952.
VI. 3. B. 2.) Linda Christensen, f. 24-5-1953.
VI. 3. B. 3.) Finn Uhre Christensen, f. 29-7-1956.
VI. 3. B. 4.) Lene Christensen, f. 13-5-1960.

VI. 3. C.) Ruth Christensen, f. 15-2-1932, ekspeditrice, gift med lokomotivfører Mogens Wilton Pedersen, f. i København, og de bor nu Skrænten 34, Esbjerg, og de har fire børn:
VI. 3. C. 1.) Lars Wilton Pedersen, f. 5-10-1955.
VI. 3. C. 2.) Ole Wilton Pedersen, f. 21-3-1958.
VI. 3. C. 3.) Per Wilton Pedersen, f. 19-3-1962.
VI. 3. C. 4.) Annette Wilton Pedersen, f. 5-3-1967.

VI. 3. D.) Marrit Christensen, f. 21-5-1946, er bankassistent i Handelsbanken.

VI. 4.) Dorthea Christensen, f. 13-5-1907, var som den yngste og eneste pige "solstrålen" i hjemmet. Hun blev gift med landmand Jens Mathiesen, og de havde en ejendom i Terpling i Åstrup sogn. Men Dorthea døde i en alder af kun 23 år. Der var en søn i ægteskabet:
VI. 4. A.) Børge Mathiesen, f. 1929. Hans hustru hedder Asta, og de er vistnok bosat i Sverige.

VII. - Laurids - - - -

Laurids Jessen Gregersen, f. i Forum 14-6-1869, d. i Spangsbjerg 15-11-39.
Jeg lader nekrologen i "Vestkysten" tale:
"I går middags er gårdejer Laurids Gregersen, Spangsbjerg, afgået ved døden, godt 70 år gammel.
Laurids Gregersen blev for nogen tid siden angrebet af ischias og lå i sengen en måneds tid, men var nu atter kommet op og havde befundet sig så godt, at han indtil for få dage siden bl. a. var med rutebilen til Esbjerg, hvor adskillige bekendte hilste på ham. I forgårs følte Gregersen sig noget utilpas, men han ville dog ikke gå til sengs og havde også i sit hjem samtale med flere af sin familie og besøg af venner, men i går tog sygdommen - en hjertefejl - ret pludselig en alvorlig vending, og ved middagstid indtrådte døden.
Laurids Gregersen var søn af afdøde Niels Jessen Gregersen i Forum, og han lærte landbruget på sin faders gård. Men han havde lyst til at læse og undervise børn, og han begyndte da som vinterlærer i Alslev-Hostrup, men om sommeren var han landmand. En kort tid var han også vinterlærer i Esbjerg, men da han i 1896 giftede sig, overtog han sin hustrus fødegård, og så var det slut med lærergerningen, idet gården naturligvis krævede al hans tid og hele kans kraft.
Men ikke blot landbruget interesserede Laurids Gregersen. - Han var også interesseret i politik, og næsten alt inden for sognets grænser havde hans store interesse. Han har altid været en god venstremand, og han var også medstifter af venstreforeningen for Jerne sogn, hvis formand han var i den første halve snes år. Han havde også en finger med i spillet, da Jydsk Andels Foderstofforretning i 1902 fik en filial i Esbjerg, og han var næsten selvskreven som formand for den nystiftede lokalforening for indkøb af foderstoffer. Denne stilling har han indtaget lige siden - altså i 37 år. I de sidste år og til sin død har Laurids Gregersen været medlem af Jydsk Andels repræsentantskab. I Jerne sogneråd har Gregersen været medlem i to perioder, ligesom han i to perioder har siddet i Jerne menighedsråd. Endelig har Laurids Gregersen igennem en snes år været formand for Esbjerg Højskolehjem, hvis medstifter han har været.
Gennem årene havde Laurids Gregersen vundet sig en meget stor vennekreds. Han var afholdt af alle, han kom i berøring med, og på alle de områder, hvor han gjorde en personlig indsats, kunne man være sikker på, at han ikke havde taget sit standpunkt, før efter moden overvejelse. Laurids Gregersen hørte til de mere stille i landet, men når han tog ordet i en forsamling, lyttede man til ham, fordi man vidste,at han sad inde med megen erfaring og sund dømmekraft."

Laurids Gregersens hustru, Ane Kirstine Petrea Marie Hansen, var en datter af gårdejer Søren Peder Hansen i Spangsbjerg, og de overtog dennes gård. Det var en såkaldt tvillinggård, d. v. s. at de to gårdes stuehuse og udhuse havde fælles gavl og, så vidt jeg husker, en fælles mur over gårdspladsen, hvor der op imod var bygget nogle mindre rum til vogne, brændsel og andet. Manden i den anden halvdel af gården hed Andreas Jensen.

Marie var en god støtte for mand og børn. Der blev bygget nyt stuehus og stald omkring 1915, men det varede endnu en del år, før de gamle bygninger blev revet ned. Der var seks børn i ægteskabet:

VII. 1.) Søren Peder Gregersen, f. 26-6-1897 - d. 15-2-1947, var landmand og havde en gård i Fourfeld. Han forblev ugift og var en omhyggelig, stræbsom og sparsommelig mand, der drev sin gård på økonomisk vis. Ved sin død blev hans formue ved testamente delt mellem et legat til unge landmænds uddanelse og til søskendebørn og til sin mangeårige husbestyrerinde Sine.

VII. 2.) Niels Jessen Gregersen, f. 4-8-1898, blev teologisk kandidat og var præst i Åle,Tostrup og Give. Blev gift med Agnes Johanne Christensen, datter af snedker Søren Chr. Christensen, Korsgade, København, og hustru Sara Elisabet Iversen. Agnes var plejedatter hos Niels Chr. Sørensen, Gammelby møllegård, Jerne sogn. (Se slægten Hans Nielsen i slægten Spangsberg af 1667,side 70-72).

VII. 2. A.) Eilif Gregersen, f. 25-11-1924 i Åle, er overlæge og professor ved universitetet og blev 16-5-1951 gift med sygeplejerske Rita Larsen, datter af købmand Peter Larsen og hustru Agnes Elna Margrete Hansen, Næstved. De bor i Lyngby og har to børn:

VII. 2. A. 1.) Ulla Gregersen, f. 19-5-1954.

VII. 2. A. 2.) Stig Gregersen, f. 28-4-1958.

VII. 2. B.) Helge Laurids Gregersen, f. 12-5-1926, civilingeniør, bosat i Stokholm og gift med forskolelærerinde Marie Noren, der er født i Lapland. Helge Laurids havde først en overordnet stilling i København, men hustruen længtes vist efter sit hjemland.

VII. 2. B. 1.) Lena Gregersen, f. 8-12-1962.

VII. 2. C.) Anna Marie Gregersen,f. 29-9-1935, er gift med gårdejer S. Chr. Hansen, Give, og der er to børn:

VII. 2. C. 1.) Niels Gregersen Hansen, f. 5-8-1960.

VII. 2. C. 2.) Bent Hansen, f. 13-1-1964.

VII. 3.) Ankjær Christian Gregersen, f. 17-11-1903, gartner, eksamen fra Vilvorde havebrugsskole, videreuddannet i Paris og Cannes, studierejser i Holland og Belgien.

Foruden at drive stort blomstergartneri i Spangsbjerg og forretning i Esbjerg har Ankjær Gregersen haft en del tillidshverv, bl.a. har han i mere end 25 år været formand for Esbjerg gartneriforening og i hovedbestyrelsen for almindelig dansk gartnerrforening. Han var med til at starte gartnernes laboratorie, i be-

styrelsen for gartnernes salgsforening og i landbrugsministeriets gartnerikyndige, tillidsmand i husmandsbrugskommissionen, i ligningskommissionen, menighedsrådet og en periode i Esbjerg byråd. Blev 5-9-1964 ridder af Dannebrog. Ankjær Gregersen blev 20-3-1928 gift med Martha Kirstine Marie Biltoft, der er født på slægtsgården Lykkegård i Jerne sogn, som datter af gårdejer Kristen Madsen Biltoft og hustru Ane Marie Andersen.

VII. 3. A.) Anne Marie Gregersen, f. 1-1-1929, student og exam. pharm., blev 13-4-1952 gift med Ole Finn Feddersen, civilingeniør og søofficer 1. grad reserven, han er søn af restauratør Laurits Feddersen og hustru, tandtekniker Ella Petrea Lauritsen. Børn:

VII. 3. A. 1.) Helle Ankjær Feddesen, f. 28-6-1954.

VII. 3. A. 2.) Ilse Ankjær Feddesen, f. 14-7-1956.

VII. 3. B.) Kirsten Gregersen, f. 22-3- 1931, uddannet blomsterdekoratør og har været et år i U.S.A., gift 16-11-1953 med bankbestyrer Jens Åge Hansen, søn af landmand Jørgen Hansen og hustru Katrine Thuesen, Gjesing. (Nærmere oplysning, slægten Spangsberg side 111 - F. III. C. a. 1. 3.) - Børn:

VII. 3. B. 1.) Vibeke Biltoft Hansen, f. 26-3-1955.

VII. 3. B. 2.) Bente Biltoft Hansen, f. 27-10-1958.

VII. 4.) Dorthea Gregersen, f. 17-8-1906, er tvilling med næstnævnte (VII.V.) og gift med gårdejer Hans Ejner Hansen, Gjesing, der fik sin fødegård, "Stigård" efter sin fader, Hans Hansen og hustru Hanne Bruun. (Se slægten Spangsberg side 111). Der er to børn:

VII. 4. A.) Johanne Marie Hansen, f. 17-8-1933, uddannet sygeplejerske og gift med ingeniør Leif Thue Hansen. De bor i København, og han har to børn af tidligere ægteskab, men jeg kender kun navn på de to, Hanne og Lejf har.

VII. 4. A. 1.) Dorte Hansen, f. 15-6-1965.

VII. 4. A. 2.) Martin Hansen, f. 11-2-1967.

VII. 4. B.) Laurids Hansen, f. 16-11-1944, uddannet mekaniker, ansat ved Nato olie-depot, gift med damefrisør Lissy Jensen, der er datter af barber Eiler Jensen, Tarp.

VII. 5.) Kristian Ingemann Gregersen, f. 18-8-1906, forpagtede sin fødegård "Holmegård" 1936-1942. Købte da landejendom på 10 ha i Veldtofte for kr.39000 - uden besætning. Solgte samme til Esbjerg kommune 1969 for kr. 500.000, med ret til fortsat beboelse på stedet i mindst fem år.

Kristian I. Gregersen blev 25-10-1936 gift med Ella Agnete Høy, datter af fisker og bådformand i redningsvæsenet Jens Jensen Høy, f. 17-11-1879 i Lønne og Karen Marie Nielsen, f. 25-8-1883 i Bork. Disses forældre igen var gdr. og bådformand i redningsvæsenet Niels Johnsen Høy og Marie Elisabeth Olesen i Lønne - og - husmand Kristian Nielsen og Mette Marie, Sdr. Bork, senere Obling. Kristian og Ella har fem børn:

VII. 5. A.) Marie Høy Gregersen, f. 3-1-1938 i Spangsbjerg, student 1956, lærerindeeksamen 1960, kasserer i landssammenslutning for yngre lærere. Gift 27-12-1958 med Mogens Per Lange Hansen, søn af (ældst af 5 søskende) overlærer Svend Georg Hansen, f. i Reersø 1902, og hustru Agnethe, Lundtoftevej, Lyngby. Mogens Per Lange Hansen var først uddannet kommis, men valgte senere lærergerningen og blev dimitteret fra Esbjerg aftenseminarium 1960. Var så lærer ved folkeskolen i Nim 2½ år, derefter ved åndsvageforsorgen, eksternatskolen i Svendborg, hvorunder han i 1964-65 blev uddannet som tale-høre-læsepædagog. Blev i 1966 ansat ved statens institut for talelidende i Århus-Odense afdeling. Han var et virksomt medlem af "Aldrig mere krig", støttede atomkampagner. Blev ved ekstra indkaldelse i 1960 militærnægter. Han var idealist.
Mogens Hansen omkom ved trafikulykke på vej fra tjeneste i Århus 25-1-1968. Hans urne er nedsat i Lundtofte. Der er skrevet nekrolog om ham i Svendborg Amts Avis 30-1-1968. Familiens bolig var Vængevej 9, Kværndrup, hvor Marie var lærerinde. Der var to børn:
VII. 5. A. 1.) Lene Lange Hansen, f. 17-7-1962 i Nim.
VII. 5. A. 2.) Klavs Lange Hansen, f. 28-5 1964 i Kværndrup.

VII. 5. B.) Karen Høy Gregersen, f. 17-10-1939, dimitteredes 1961 fra Jydsk Børnehave- og Fritids- Seminarie, Århus. Har arbejdet som børnehavelærerinde i Silkeborg og Slagelse, afbrudt af arbejds- og studieophold i Norge, Tyskland, Israel og U.S.A. ialt godt 2 år. Gift 25-6-1966 med Peter Sejersgård Jakobsen, f. 31-10-1933 i Låsby sogn, søn af Klara Marie og gdr. Rudolf Mikael Jakobsen, senere boende Egholmsvej 22, Skanderborg.
Peter S. Jakobsen er uddannet i og har arbejdet ved landbrug indtil optagelse på Silkeborg seminarium 1962. Dimitteredes 1967. Ansat ved statens åndssvageforsorg ved Hellig Anders skolen i Slagelse. Bopæl Helgesvej 6, Slagelse.
VII. 5. B. 1.) Jens Sejersgård Jakobsen, f. 15-9-1967.
VII. 5. B. 2.) Tina Sejersgård Jakobsen, f. 6-1-1969.
VII. 5. C.) Laurits Høy Gregersen, f. 12-3-1941, student fra kostskolen Vestjysk Gymnasium, Tarm, 1960, soldat, cand. jur. januar 1967 fra Århus Universitet. Under og efter studietiden studeret international ret 2 år i udlandet, bl. a. ved Centre Europeen Universitaire de Nancy, Frankrig. Advokatfuldmægtig og U.B.G. ergoterapeut i Viborg fra 1-9-1968. Gift 28-5-1966 med Ulla Brita Bech, f. 5-1-1941 i Hørsholm. Realeksamen Rungsted statsskole 1957. Statskontrolleret handelsmedhjælpereksamen med fremmed sprog, København 1960. Afgangseksamen fra skolen for beskæftigelsterapeuter Hellerup 1965. Har arbejdet 3 år i Irland og Frankrig som huslærerinde m. v. i engelsk samt som ergoterapeut. Hun er datter af assurandør Hans Christian Wenzel Bech, f. 20-2-1891 i Humble på Langeland, hvor han drev fødegården "Frederiksberg" indtil krisen i 30-erne. Hans hustru, Luise Mercedes Henningsen, f. 1-8-1905 i Hellerup, er datter af argentinsk mor,

Fanny, f. Uriburo de Zigner og dansk-tysk far Andreas Henningsen (grosserer i knappenåle Gütermann firmaet).

VII. 5. C. 1. Marie Luise Gregersen, f. 27-1-1970.

VII. 5. D.) Jens Høy Gregersen, f. 3-7-1943 i Veltofte, blev ved landbruget indtil militærtjenestetid, derefter nordsøfisker fra 1964. Skippeskole 1966.

VII. 5. E.) Mette Høy Gregersen, f. 3-9-1951, student fra Svendborg Statsgymnasium 1971.

VII. 6.) Anna Kirstine Gregersen, f. 1-6-1912, har fra fødselen været svagelig af helbred. Efter forældrenes død arvede hun "Holmhus", men måtte stadig være i pleje.

Fra familiefesten på Grundtvigshus 1950.
Øverste række fra venstre: Ruth Christensen, Åge Christensen, Inger Christensen, Henning Gr. Sørensen, Jørgen Chr. Mathiasen, Johanne Marie Hansen, Ebba Marie Andreasen, Niels Philbertz Gregersen, Jens Anton Hjort Gregersen, Lissi Marie Kjeldsen,Laurids Hjort Gregersen, Else Hjort Gregersen, Inger Hjort Gregersen, Kirsten Gregersen, Anne Marie Gregersen, Ole Feddersen, Marie Høy Gregersen,
Anden række: Bent Sørensen, Laurids Thøger Christensen, Elise Petersen, Dorthea Gregersen, Hans Ejnar Hansen, Arne Hjort Gregersen, Frode Hjort Gregersen, Kirstine Jensine Sørensen, Søren Marinus Hjort Sørensen, Martha Biltoft, Ankjær Gregersen, Kristian Ingemann Gregersen, Ella Agnete Høy.
Tredie række: Jens Åge Sørensen, Minna Christensen, Andrea Nielsen, Niels Jessen Christensen, Helge Laurids Gregersen, Niels Jessen Gregersen, Eilif Gregersen, Mette Gyde Petersen, Birgit Buhl Jensen, Gunnar Gregersen, Birthe Gregersen, Gregers Helge Gregersen, Marie Gregersen, Anna Marie Gregersen Mix Baltzersen, Niels Åge Gregersen,
Fjerde række: Else Dorthea Hjort Sørensen, Dorthea Maria Hjort Gregersen, Anne Kirstine Gregersen, Anne Marie Gregersen, Agnes Johanne Christensen, Dorthea Marie Gyde Petersen, Peter Gyde Petersen, Birthe Kirstine Knudsen,Kristian Bertram Gregersen, Gregers Peter Holm Gregersen, Kirsten Marie Holm Niels Jessen Gregersen, Katrine Christensen, Viggo Storm Gregersen, Åge Gregersen,
Forreste række: Laurids Hansen, Ole Gregersen, Niels Gregersen, Helge Hjort Sørensen, Laurids Høy Gregersen, Eva Christensen, Marit Christensen, Niels Erik Gregersen, Jens Høy Gregersen.

Til slægtsfesten i Esbjerg

- 1o. april 195o -

Mel.: Langt højere bjerge.

På Varde-egns marker - mest hede engang -
vor slægt dyrket jorden har længe.
Trods lyng og trods al er det gået med sang.
Ved flid al slags jord giver penge.
Vor tipoldefar kom til Roust fra Hesselby,
hvor viberne ruger og skriger mod sky.

Hans søn, Gregers Peter, til Forum dog drog,
her slægt fulgte slægt lige siden -
en Edel fra Vognsbøl til hustru han tog,
og børn kom der til så med tiden.
Familienavnet blev nu Gregersen,
det kender vi alle og hilser som ven.

Niels Jessen Dorthea fra Forum sig fik
til hustru, og slægten sig øgte.
Tilsammen på meget de satte ret skik,
af børn hele syv hjemme spøgte.
De syv blev for os her en rigdom på jord,
de er jo vor "bedste", vor far eller mor.

Vi priser hver sin af den søskendeflok
og mindes dem alle med glæde.
De kunne vist aldrig for os gøre nok,
vi takker vor Gud for den kæde
af minder, de gav os om retsind og tro,
om arbejdets glæde og hjemlivets ro.

Nu hviler de alle; thi arbejdets dag
for dem er nu sluttet hernede.
De fems ægtefæller med dem har gjort sag,
kun to er blandt os her til stede.
Men næste og næstnæste slægtled går frem,
vi håber, vi samles i evigheds hjem.

Først dagværk på jorden vi øve dog må,
med flid og til gavn og til glæde,
at hjemmet og slægten og folket kan stå
ombølget af Dannebrogs klæde.
Til kampen for brødet, for frihed og ånd,
vi hærder vor vilje og øver vor hånd.

For os, som nu visner i top og ved rod,
og børnene vore, som følger,
og slægter, som fødes med gregersensk blod,
vi ønsker, de åsyn ej dølger.
Og har vi i storhed ej drevet det vidt,
vi ønsker jer unge lidt fastere skridt.

Gentages 16. maj 1970

Efter opfordring skriver VII. 2.) Niels Jessen Gregersen, f. 4-8-1898 i Spangsbjerg, Jerne sogn, følgende erindringer: "Far købte mit Barndomshjem i 1896 for 6000 kr. + 21 kr. mdl. i aftægtspenge + 2 liter mælk daglig + et får og et svin årlig. Gården var på ca. 50 tdr. land. 10 tdr. land blev 1910 solgt til Statens Forsøgsstation. 1915 købte far nabogårdens hovedparcel m. m. ialt ca. 17 tdr. land, og solgte 1922 ialt ca. 22 tdr. land til Esbjerg kommune. Der var bygget nyt stuehus 1915, men ca. 1950 købte Esbjerg kommune resten af gården, og alle bygninger blev nedrevet 1968 for at give plads til Esbjerg handelsskole.
Mor havde mange år et skrøbeligt helbred. Far levede med i alt, hvad der rørte sig i tiden, havde stor kærlighed til grundtvigsk præget åndsliv. Af os 6 søskende var jeg den eneste, der kom til at studere, og det skyldtes nok, at jeg var lille af vækst og havde været svag som barn. Jeg blev student fra Esbjerg Gymnasium 1916 og begyndte efter sommerferien på det teologiske studium i København. Det er en fri og interessant uddannelse, og studenterlivet bød på mange glæder. Jeg var medlem både af studenterforeningen og den grundtvigske "Studenterkredsen", havde gode kammerater og venner. Af professorer mindes jeg med størst glæde Valdemar Ammundsen og Edvar Geismar.
I 1921 blev jeg forlovet med Agnes Christensen fra Gammelby Mølle ved Esbjerg. Hun uddannede sig til faglærerinde i Dansk og Tysk. Var søndagen før den tid mest tilbragt med kammerater på cykleture eller i hinandens værelser, blev fritiden nu mest tilbragt i hendes selskab.
Influenza har angrebet mig gang på gang lige fra studentertiden. I 1919 blev den efterfulgt af en nyrebetændelse, som det tog et halvt års tid helt at overvinde. Sommeren 1923 blev jeg cand. theol. og gift 2-4-1924 i Jerne kirke.
Trods lyst til at begynde som højskolelærer, tog jeg mod en opfordring til at søge Åle-Linnerup sognekald ved Horsens. Her var et vågent grundtvigsk åndsliv, stor ungdomsforening og foredragsforening og en trofast menighed. De forfattere, hvis bøger var mig til mest vejledning og hjælp i de første præsteår var Carl Koch og Emil Koch. Åle var et godt sted at begynde for en ung præst. Vi mødte megen venlighed og forståelse og fik ofte tilskyndelser både privat og ved mange gode møder i sognet.
Lyst til forandring og måske også dragelse mod det hjemlige Vestjylland fik mig til i 1930 at søge Thorstrup-Horne sognekald ved Varde. Her fik vi 11 gode arbejdsår. Det er store udstrakte sogne, hvor præsten blev brugt til mange ting. Ungdomsmøder, møder i kirkelig samfundskredse i og uden for sognene, arbejde i skolekommissioner og sygeplejeforening, deltagelse i næsten alle bryllupper, sølvbryllupper og begravelser lagde godt beslag på tiden. Efter en halv snes års forløb begyndte vi at tænke på, om vi skulle flytte endnu en gang, og det blev til, at vi 1941 flyttede til Give, hvor jeg som 70 årig fik afsked 1. september 1968.

Give var i 1941 et sogn med 3000 mennesker, 1971 er der 4200. Her var der et sygehus, et udbygget skolevæsen. I godt 20 år var jeg formand for skolekommissionen. Her var kun en kirke i det udstrakte sogn. Det var tidligere forsøgt at få bygget kirke både i stationsbyen Farre og det udstrakte vestsogn. Det blev min store glæde, at der i krigens sidste år blev dannet nye kirkeudvalg, og at vi fik bygget 2 kirker - 1954 kirke i Vorslunde og 1956 i Farre. Vi fik også oprettet et kapellani, så der siden 1954 har været 2 præster i sognet. Sygehuset gav meget kirkebogsarbejde og mange besøg i præstegården.
Var mine tidligere sogne udpræget landdistrikter og næsten helt grundtvigsk prægede, er der i Give en del bypræg, og mange der slutter sig til Indre Mission. Der arbejdes her trofast ud fra missionskredse i Give og Farre, både for unge og ældre. Der er også F.D.F. og K.F.U.K. spejderarbejde. Der er stadig en kreds af Kirkelig Samfund, men ungdomsforeningen, der i 1940 talte ca. 400 medlemmer, blev 1968 slået sammen med gymnastikforeningen.
Før Farre kirke blev bygget, holdt jeg en månedlig gudstjeneste i Farre missionshus, og her var altid stort besøg. Månedlige gudstjenester i Vorslunde og Ullerup skoler, som nu begge steder er holdt op, var nogenlunde besøgt. Bortset fra de sidste år holdt jeg vintermøder i de forskellige skoledistrikter i sognet. Siden min afsked 1968 har vi boet Rønnevej 14, Give.
Er der undertiden vemod ved at se tilbage på de mange år som præst og tænke på, at arbejdsdagen nogenlunde er afsluttet, kan jeg tænke på årene og sognene, hvor de er levet, med tak til Gud og mennesker. Jeg er kirkeværger ved Give kirke og har en del arbejde med det, ligesom jeg nu og da prædiker, har møder og kirkelige handlinger. Der bliver tid til megen læsning og hjælp i hus og have.
Vor ældste søn Eilif Gregersen uddannede sig til læge og er nu overlæge i øjensygdomme ved Rigshospitalet og professor ved universitetet. Han blev gift 16-5-1951. Deres adresse er, Langs Hegnet 22, Lyngby.
Vor anden søn Helge Laurids Gregersen er civilingeniør. Han blev gift 26-3-1951 i Give kirke og bor nu Riddersvægen 5, Sollentuna, Sverrig.
Vor eneste datter Anna Marie Gregersen, blev viet 4-8-1958 til Søren Kristian Hansen fra Give sogn. De bor på gården "Annalyst", Sødover Mark pr. Bredsten.

Fra slægtsfesten på Esbjerg Højskolehjem 1960

Heager linien:

Christen Gregersen, (tvillingbroderen til Niels Jessen Gregersen) f. 14-9-1869, blev gift med Ane Pedersen, der er datter af gårdmand Peder Christensen og hustru Mette Marie Jørgensdatter, Vognsbøl i Jerne sogn.

Christen Gregersen og Ane overtog efter giftermålet en gård på ca. 60 tdr. land i Heager i Øse sogn. Deres skudsmålsbøger findes hos dattersønnen Gregers Peder, jeg tager et uddrag derfra:

Christen Gregersen, søn af gårdmand Gregers Nielsen og kone Edel Christensdatter i Forum, Bryndum sogn, indstiller jeg ved eksamen i oktober 1843 og tilkender følgende præstationer i de befalede læregenstande - læsning, godt, religion godt+, skrivning mg+, regning godt+. Med vidnesbyrd tillige om meget god opførsel, tilstedes han til konfirmationsforberedelse, og efter at han har benyttet denne på en rosværdig måde, meddeles han herved den befalede udskrivningsattest af Forum skole.

Sogneforstanderskabet for Bryndum og Nebel sogne, den 6. marts 1844.

K. V. Esman.

Tillige fremgår det af skudsmålsbogen, at han har haft plads følgende steder: Et år i Raunsbjerg 1844-45, i Roust sommeren 1852, i Vilslev vinteren 1853, i Øster Obling 1½ år 1853-54, i Vilslev 31 måneder 1854-56, i Vilslev 9 måneder 1859 og i Varde 2 år 1859-61.

Han får fra sine pladser gode anbefalinger for lydighed, troskab flid og rosværdig opførsel.

- - - Ane Pedersen er datter af gårdmand Peder Christensen og afdøde hustru Mette Marie Jørgensdatter i Vognsbøl, er født 8. januar 1839 og døbt i Jerne kirke den 13. januar s. å., vaccineret 24. juni 1844. Ved eksamen i Veldbæk skole den 14. marts 1853 befandtes hun at besidde de anordnede skolekundskaber og blev således udskreven af skolen, karakteren "meget god" og antagen til konfirmation.

Jerne sogneforstanderskab, den 18. marts 1853.

M.E.Fansing - N.Christensen - N.Pedersen - P.Christensen.

Ane blev konfirmeret 3. april 1853 med karakter i kundskab, meget god, og opførsel, meget god.

Det fremgår ikke af hendes skudsmålsbog, at hun har haft nogen tjenestepladser, så måske har hun styret huset for sin fader, til hun blev gift med ungkarl Christen Gregersen i Jerne kirke den 21. marts 1862, og så flyttede til deres nyerhvervede gård i Heager.

I Esbjerg Avis 29-10-1906 står følgende:

En ældre mand, Christen Gregersen, svigerfader til gårdejer Jens Chr. Nielsen, Heager, gik lørdag aften hjemmefra. I aftes fandt en jæger ham liggende bevidstløs på en mark og fik ham bragt til hjemmet, hvor han i morges døde.

Man antager, at Christen Gregersen er bleven ramt af en hjertelammelse. Men dødsårsagen er endnu ikke fastslået."
(Det var på vejen hjem efter et besøg hos datteren Else i Hostrup, at C. Gr. blev ramt af et slagtilfælde). Der var to døtre i ægteskabet.

I. Edel - - - -

I.) Den ældste, Edel Gregersen, f. 25-1-1863, blev gift med Jens Kristian Nielsen, de fik hendes fødegård, men den blev senere solgt. De havde kun en søn:
I. 1. Gregers Peder Nielsen, f. 25-1-1893, som har arbejdet ved banen, og som nu sammen med sin hustru, Johanne Pedersen, bor i et yderst velholdt hus i Nordenskov. Johanne er datter af arbejdsmand Christian Pedersen, Hostrup.

II. Else - - - -

II.) Else Gregersen, f. 3-10-1866, blev gift med Søren K. Sørensen, der er født i Kvong 18-6-1864.
Jeg lader "Vestkystens" nekrologer skildre deres virke. Den 13-4-1940 stod der:
"Efter kun få dages sygeleje er skyldrådsformand, fhv. amtsrådsmedlem Søren K. Sørensen, Hostrup, Øse sogn, afgået ved døden. Søren K. Sørensens stoute skikkelse var velkendt over hele sydvestjylland.
Han hørte til i Øse sogn, men han havde gennem mange år så meget med offentlige sager at gøre, at han blev kendt og velkendt langt ud over sognets grænser. S. K.,som han almindelig kaldtes, var født i Hostrup. Han var i sin ungdom i Sønderjylland og overtog senere fædrenegården i Hostrup. Da Søren K. Sørensen i 1910 solgte gården, byggede han på et stykke jord, som var taget fra, et hus ved landevejen.
Det var betegnende for S. K. Sørensen, at han kaldte sit hus "Solhjem". Hans hele færden var præget af et sundt og lyst syn. Han var en vennesæl mand, som alle, der kendte ham, holdt af.
Det offentlige liv havde tidligt bud efter S. K. Sørensen. Fra 1898 til 1921 var han formand for sognerådet, og fra 1908 til 1921 medlem af bestyrelsen for Ribe amts sognerådsforening. En lang årrække var S. K. Sørensen medlem af amtsrådet, formand for skyldrådet og medlem af bestyrelsen for Varde-Grindsted banen fra dens oprettelse. Hertil kommer, hvad S. K. Sørensen havde med at gøre inden for sognets grænser, og i alle forhold gælder det, at det S.K.Sørensen påtog sig,blev udført med omhu og pålidelighed. Alle,han kom i berøring med, holdt af S.K.Sørensen. Det gælder også hans kolleger inden for aktieselskabet "Den sydvestjyske Venstrepresse",i hvis bestyrelse han har haft sæde siden stiftelsen."Vestkystens" virksomhed og fremgang fulgte S.K.Sørensen med stor interesse.
Som nævnt havde S.K.Sørensen kun været syg nogle få dage. En lungebetændelse i forbindelse med en fremskreden åreforkalkning gjorde ende på den virksomme mands liv. S.K.Sørensen blev omtrent 76 år gammel. Han overleves af sin hustru og tre børn, to sønner, mejeribestyrer Sørensen, Øse, og en søn, der er assistent ved statsbanerne i København, samt en datter, der er gift med gårdejer P. Nielsen, Langerød ved Fredensborg."

I "Vestkysten" den 20-3-1956 stod der:

Else Sørensen, Nordenskov, enke efter sognerådsformand og amtsrådsmedlem S.K.Sørensen, er død 89 år gammel.

Else Sørensen har i de sidste 15 år opholdt sig på alderdomshjemmet i Nordenskov, hvor hun har haft en god alderdom. Hun var i sine yngre dage en rask kvinde, der gjorde en stor indsats på ægteparrets gård i Hostrup, og hun var lige til sin død meget åndsfrisk og i besiddelse af en ualmindelig god hukommelse.

Else Sørensen efterlader 3 børn, hvoraf en søn er kontorchef ved D.S.B. i København, en anden er mejeribestyrer i Nordenskov,en datter er gift og bor på Sjælland."

II. 1.) Niels Jørgen Sørensen, f. 15-4-1893, blev uddannet mejerist og var i mange år bestyrer på Nordenskov mejeri. Han fik adskillige diplomer og sølvplader inden for faget. Hvortil kom at han ved sin ligefremme og joviale måde var vellidt og respekteret såvel i sit fag som udenfor. Han fik en del tillidsposter og er endnu trods sine 76 år bestyrer for Øse Andelskasse, der har en omsætning på ca. 107 mill. kr. årlig.

Niels Jørgen Sørensen er gift med Marie Dorthea Hansen, der er datter af skrædermester og landmand Søren Hansen og hustru Ane Johanne Hansen, Bryndum. Marie har foruden at passe sit hjem på mønsterværdig vis været særdeles dygtig til håndarbejde. Der er kun et barn:

II. 1. A.) Klara Dagny Sørensen, f. 16-7-1924 og gift med mejeribestyrer Børge Nielsen, Arnum, (tidligere Rømø). Der er tre børn:

II. 1. A. 1.) Else Marie Nielsen, f. 18-7-1948, ansat i Ribe Diskontokasse, hendes mand, Svend Erik Nissum, er ansat på Esbjerg kommunekontor, og de bor Violvej 7, Fourfeld.

II. 1. A. 2.) Birgitte Nielsen, f. 29-3-1950, er kassedame i C.M., Esbjerg.

II. 1. A. 3.) Marianne Nielsen, f. 5-2-1966.

II. 2.) Ane Pouline Sørensen, f. 29-9-1895, er gift med gårdejer Peder Nielsen, Langerød ved Fredensborg. Der er ingen børn.

II. 3.) Alfred Christian Sørensen, f. 6-4-1898, var på kontoret ved statsbanerne og blev gift med Inger Pedersen, med hvem han fik to børn.

Efter Ingers død 1937,giftede Alfred Christian Sørensen sig igen, med Agnes Jensen Polgård, f. 15-2-1918 - død 1968. De boede i Fredensborg.

II. 3. A.) Arne Sørensen, f. 31-3-1925, major. Har bl. a. gjort tjeneste ved F. N. tropperne på Cypern og har en del tillidshverv inden for dansk idræt. Arne Sørensen er gift med Elsa Solveig Jenssen, der er datter af byggeleder Josef Arthur Edelhardt Jenssen, f. 10-4-98, og hustru Astri Mathilde Sørine Waler, W.Thranesgate, Oslo. A. Sørensens bopæl er Elmebakken, Snekkersten.

II. 3. A. 1.) Britt Veols Sørensen, f. 7-4-1952, studerende.

II. 3. B.) Edith Sørensen, f.25-4-1927, var gift med Axel Wollumsen, søn af Hans Willumsen og hustru, Ølstykke. Edith Sørensen døde i en ung alder, men der er en datter af første, og en datter af andet ægteskab ved Gunnar Hansen.

II. 3. B. 1.) Inger Majken Willumsen, f. 18-11-1947, gift med maskinsætter Mogens Durin, der er søn af Edmund og Helge Durin, Koldinggade 14 København. Inger og Mogens bor Bennedikte alle 19, Karlslunde.

De har en søn.

II. 3. B. 1. a.) Nicholas Durin, f- 6-5-1970

II. 3. B. 2.) Annemette Hansen, f, 7-7-1957.

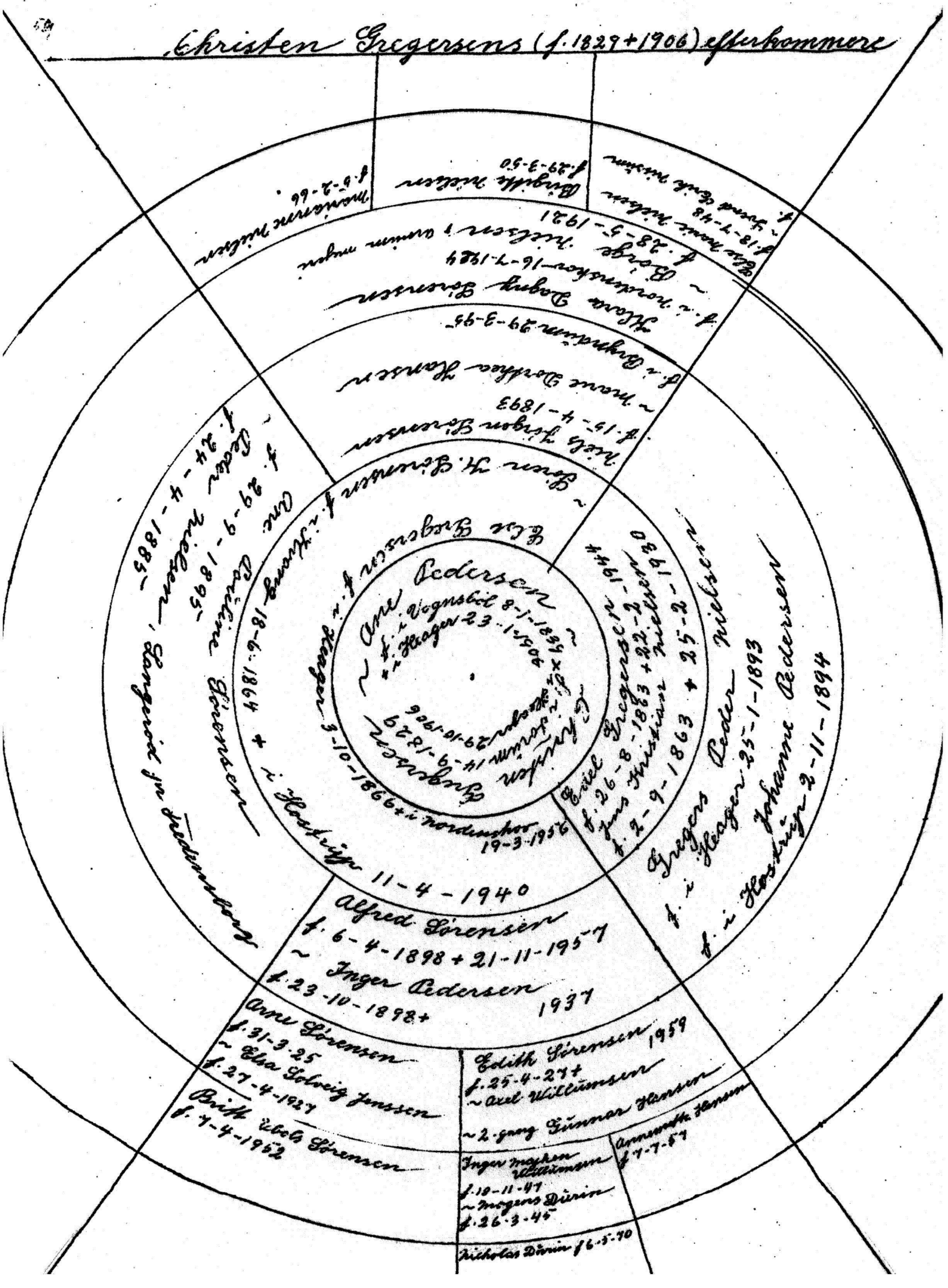

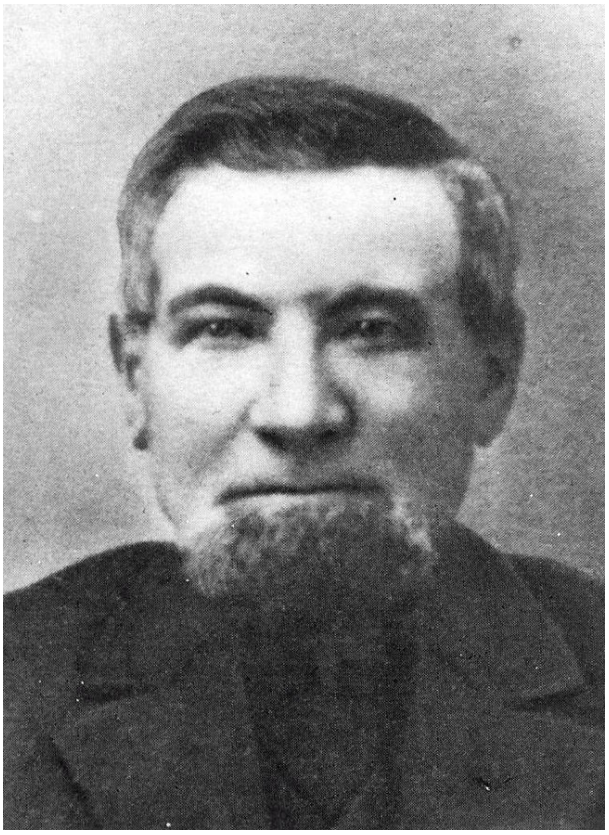
Ane og Chresten Gregersen, Heager.

Else og Søren K. Sørensen Hostrup.

Christen Gregersens (f. 1829 + 1906) efterkommere

Kresten Esberg Gregersen

Gjertrud Marie Nielsen

Fra Gjertrud og Kresten Esbergs guldbryllypsdag 5-5 1915

Olling linien:

Kresten Esbjerg Gregersen, f. 29-5-1838, var den yngste af tre brødre fra Forum. Han blev den 5-5-1865 gift med Gjertrud Marie Nielsen, fra Toftnæs i Alslev sogn, og de flyttede da ind i en nyerhvervet gård i Olling i Thorstrup sogn, som de drev på god vis efter datidens forhold.

De fik seks børn, som på en nær har været bosat inden for amtets grænser - nemlig:

Gregers Peter Gregersen, mejeribestyrer i Bryndum.

Niels Jepsen Gregersen, gårdejer og kromand i Skonager.

Edvard Gregersen, kunstdrejer i København.

Ida Gregersen, byggmesterkone i Ørbæk

Karen Gregersen, gårdmandskone i Oksvang.

Theodor Gregersen, fik fødegården i Olling.

Da min bredere kendskab til ovennævnte linie er mangelfuld, og det er en ret livskraftig gren af slægten, vil jeg nu finde det bedre, om en anden prøvede at samle trådene der, og så her kun henvise til slægtscirkel III, der findes i de fleste af nærværende slægtsbøger.

Mine erindringer -

Fra de første fire år af mit liv husker jeg intet. Det første er, da vi i 1908 flyttede fra Bakkegården. En firelænget gård med stråtag på udlængerne og skifer på stuehuset, som mine forældre ti år forinden havde ladet bygge, med et tilliggende på 80 tdr. land, men som de nu måtte sælge på grund af sygdom og økonomiske vanskeligheder.

22 tdr. land af den sydligste og dårligste ende plus 8 tdr. eng blev da taget fra og en ny tolænget ejendom bygget (med tagpap på udhus og skiffer på stuehus) op mod en 2 tdr. land fyrretræslund, som far havde plantet i hede ca. 10 år forinden. En skøn beliggenhed, der skrånede mod syd, med udsigt til Esbjerg og indsejlingen fra havet, og grænsende ind til Gjesing skov, som nu ejes af Esbjerg kommune.

Ejendommen fik straks navnet Sejlstedlund, efter den lavning der gik nedenfor, og som blev benævnet Sejlsted mose. Man mener, der i sin tid har gået en vig fra havet herind, og som jeg da også flere gange har set oversvømmet af havet, før havdiget blev bygget. Der var på ejendommen plads til 18 kreaturer, 3 heste, 1 so, 8 fedesvin og 2o høns.

Foruden familien var der i min faders tid en tjenestekarl og en tjenestepige på gården. Pigen gik altid en del med i marken, og malkning og spandevask var mors og pigens bestilling, malkning foregik altid tre gange om dagen, kl. 6, kl. 11½ og kl. 20. Under sidste malkning skar karlen hakkelse i laden til hestene, det var med håndkraft indtil 1913, da elektricitet blev indlagt, og vi fik motor til hakkelsmaskine og anskaffet tærskeværk. Kværn og vandværk kom først nogle år senere. Far var ellers ikke bag efter med det nye og var vist den første i byen, der dyrkede roer, vistnok omkring 1890.

Fårene, hvoraf hver ejendom havde nogle stykker, stod tøjrede to og to, men blev slået løs, når korn og roer var af markerne, og gik så i flok til omkring april. Hver mands får havde sit mærke, enten klip i øret eller en tot uld, der var blevet siddende et bestemt sted efter sidste klipning. Vore havde en tot uld på venstre forbov som kendetegn. Fårene forlod næsten aldrig byen, og i meget strenge vintre var der en del, som tog deres ind, ligesom hvis der var nogen, der lammede særlig tidlig, men det skete også, nogle får omkom i snedriverne. Sådan gik det til omkring 1920, da blev der for mange, som klagede over, de gjorde skade i roekulerne, og mange afskaffede fårene helt.

Manden, far solgte gården til i 1908, hed Peder Lauridsen, og ham besøgte jeg ofte en tid for at låne en gedebuk, han havde stående i stalden, (bukkelugten skulle være godt mod kalvekastning), men en dag, jeg trak den hjem, stangede den mig bagi, så jeg gik på næsen, og siden havde jeg ingen interesse i at låne den. Men jeg fik dog senere lov til at få et par gedekid fra Else Pedersen i Vognsbøl, den ene kaldte jeg Limiggodt og den anden Kenddemalle. Limiggodt var særlig tillidsfuld, mens Kenddemalle var slem til at rive sig løs, og så løb den om i haven og åd blomsterknopperne,så den blev slagtet efter nogen

tids forløb. Hvad der blev af Limiggodt står også tydelig for mig, jeg havde den vel et par år og var vel så nok blevet noget sløset med at passe den, og så en dag, jeg kom hjem fra skole, var den slagtet. Jeg husker, jeg gik lige ud i skoven og blev der,til det blev mørk og listede så lige hjem i seng uden at få noget at spise, og de fik mig heller ikke til senere at spise noget af kødet.
Om sommeren var der gerne en tid, hvor køerne blev slået løse nede i engen, når høet og tørvene var hentet hjem,og da der ikke var hegn,skulle en jævnaldrende nabosøn Aksel og jeg passe på, at de ikke løb ind på naboens eller i skoven. Lejligheden benyttede vi bl. a. til at forsøge rygekunsten. Vi kunne jo nok købe en pakke cigaretter med 5 stk. for 8 øre nede hos Andersen, der havde butik på hjørnet af Hospitalsvej og Vardevej, når vi sagde, det var til vores karl, men en dag blev Aksel nu så bleg, og han kastede op,så holdt rygningen vist op.Noget lignende skete engang, da vi havde en karl, der brugte skråtobak, jeg fik så somme tider lov at smage, men så en dag siger han til mig: "Du bærer dig vist ikke rigtig ad, du skal tygge det godt og så synke det." Jeg fik så en temmelig stor en og gjorde, som han sagde,da blev jeg dårlig tilpas og skulle ikke oftere smage.
I min barndom var der langt til de handlende (Esbjerg var nærmest), så det gjaldt jo for mor at tænke sig godt om, når der skulle vogn af sted med grise eller efter foderstoffer og gødning, det skete jo langt fra i hver uge, men ind imellem måtte man så gøre en tur med fjedervognen, og så var mor gerne selv med,og så blev der spændt fra på Højskolehjemmet, hvor man gerne fik en kop kaffe, og der var en læsestue, hvor man kunne sidde og vente på hinanden. Køb og salg af smågrise foregik hver onsdag ude på den østlige side af torvet, som dengang var brolagt med kampesten.
Det var dog ikke alting,man behøvede at komme til byen efter. Først og fremmest vil jeg mindes Peder post,der tog hele turen til fods med en tung taske.Dengang blev alle aviser og blade (på landet) bragt med posten, og avisen var derfor en dag gammel, når vi fik den. Men posten var en velkommen gæst, der var tit nyt at fortælle. Da han kom ved middagstid, fik han ofte sin middagsmad sammen med os, og han tog da aldrig mad med hjemmefra, der var altid nok, der bød på kaffe og frokost. Så kom der også slagter Pedersen og fiskehandler Boisen en gang om ugen. Boisen havde fine fisk, men han kørte med en mager krikke, og råbte gerne: "Vil hun ha' fisk?" når han kom ind i gården.
Køerne stod dengang i tøjr, og det var de store børns arbejde at få dem koblet og ud og hjem morgen, middag og aften, om natten stod de på stald.
Brødet bagte vi altsammen selv i den store ovn. Det skete vel sådan med en fjortendages mellemrum, så det kunne jo nok ske, det blev lidt låddent på det sidste, men lidt mul det blyver en stærk af, sagde man. Til at begynde med havde vi ovnen i bryggerset,men da der blev bygget møddingshus m. m. i 1913, så blev den store ovn flyttet der over. Den var bygget af mursten og brokker i flere lag,indvendig flad i bunden og ellers hvælvet og næsten rund i formen og med en jernlåge foran. Opvarmningen skete ved,at ovnen blev fyldt med lyng

og træ,og man fyldte på så længe,til"æ svot mand var ude",det vil sige,indtil murstenene skiftede fra mørk til lys farve,og for at det kunne blive jævn,måtte man flytte rundt med brændselet i ovnen med en jernstang,og når der var lyst, lukkede man skodden til skorstenen og ragede de sidste gløder ned i en rende foran jernlågen.Brødet blev så sat ind i ovnen med skødselen,det,der skulle have mest varme,var inderst,og det der behøvede kortest varme yderst, og der kunne jo nok af småkager og lignende bages to hold ved een opvarmning af ovnen. Eller man fyldte ovnen helt med de store brød først,og der så kunne være varme nok til nogle småkager bagefter.Vi børn var ikke så ked af,om nogle småkager blev svedet,for dem deltes der jo straks ud af,de andre var mest forbeholdt, når der kom fremmede.

Bakskuld fik vi som reget hver morgen. Man købte af fiskehandleren en kasse bakskuld eller to i sæsonen om sommeren,de blev så renset og lagt ned i salt nogen tid,hvorefter de blev bundet sammen to og to ved halen og hængt til tørre nogle dage på tøjsnoren,hvorefter de blev lagt i en tønde på loftet og med noget rughalm mellem lagene. Fiskene kunne da godt ligge meget længe,og de blev tilberedt ved,at man lagde et stykke avis om fisken og lagde den ned i gløderne i komfuret, og jeg syntes,det smagte herligt til et stykke rugbrød.Der blev også tit købt en lille tønde spegesild om året,og de blev gerne spist til stuvede kartofler om aftenen i stedet for det ellers traditionelle saltede flæsk eller spegekød.

Far og mors senge var med løs træbund og rughalm som underlag (een af dem står endnu på loftet). Dem benyttede de indtil de flyttede ind i den nye gård 1908,da købte de ny senge med stålfjedre og tangmadras som underlag. De gamle senge blev så endnu i mange år benyttet til karle- og pigekammersenge. Jeg har således også benyttet dem nogle år som karl derhjemme. Der blev gerne fyldt nyt rughalm i bunden en gang om året,og man lå såmænd meget godt deri.Metha og jeg fik også senge med stålfjedre og madras, og først,da Kirsten kom i 1948,fik vi senge med den såkaldte springmadras.

Da jeg var ca. 12 år,blev Spangsbjerg mølle revet ned,og der blev bygget kartoffelmelsfabrik.Den gamle møller Terman Hansen havde 8 børn (3 piger og 5 drenge), som da var i alderen 5-15 år,med dem legede jeg meget. Vi fik nu lov at få en del af de gamle brædder,og af dem byggede vi en firelænget "borg" med voldgrav, vindebro,hemmelig gang og det hele inde i møllerens plantage. Men det var vist lidt af en lykke,at ingen af os kom galt afsted,da vi forsøgte os med både hjemmelavede bomber og kanoner,foruden vi skød til måls efter fugle og andet med salonriffel.

I Gjesing skole var der to klasser,(æ lille skuel og æ stuer skuel). I den lille skole gik vi (fra 6 til 10 årige) hver søgnedag i 6 timer,så nær som om sommeren, da havde vi fri om onsdagen. I den store skole gik vi også 6 timer daglig i vinterhalvåret,men kun om onsdagen fra kl. 7 til 12 i sommerhalvåret. Vi havde altid fri fra kl. 12 til 13, hvor de fleste løb hjem og spiste til middag,der var ingen,der fik lov at cykle til skole.Der var en lærer og en vinterlærerinde ved skolen.

Jeg var vel ca. 8 år,da den første flyvemaskine landede ved Esbjeg. Den kom fra Varde,føreren hed vist Svendsen. Det var jo bekendtgjort i avisen,hvornår flyveren skulle komme,og alle,som kunne,stod jo ude og spejdede efter den. Vi stod på en høj ude i haven og så og vinkede til vidunderet,og alle i Gjesing sagde, den kom lige over hovedet på dem. Dagen efter skulle der så være opvisning fra en mark,der hvor stadion nu ligger,og der var sort af mennesker omkring,og det lykkedes da også et par gange at få den til at lette,men så blev den også hængende i nogle træer ude i Spangsbjerg. Ja, nogle år forinden var bilerne begyndt at komme. Vi drenge kendte nok nogle af de første,som førtes af margarinefabrikant Lund,farvehandler Raben og sagfører Hansen,og sørgede gerne for at komme et godt stykke ind på marken,når vi så dem på vejen. De fleste kuske bad jo også til, at de ikke mødte en af dem,da hestene jo kunne stejle og blive vilde,når de så dem. Kombineret slå- og høstemaskine købte far i 1913,telefon 1915,elektrisk vandpumpe 1918,radioen kom som en af de første i byen ind omkring 1919,det var med spoler og hovedtelefoner,og naboerne var jo meget interesserede i at se og høre vidunderet,som dog ofte kun kunne hyle og skratte,men til tider kunne man da høre lidt musik og tale,og så var man jo såre forundrede - at tænke sig, at det kom gennem luften helt fra København og ind i vor stue.

Jeg vil så ellers i hurtig rækkefølge nævne udviklingen. 1920 W C og brusebad,1920 såmaskine til korn,1922 selvbinder,1927 bil,1928 overtog Metha og jeg gården,1929 byggedes en længe til med plads til 60 fedesvin,og kornmagasin på loftet,1931 gødningsspreder,fra 1932 - 42 leveredes børnemælk på flasker,hvilket medførte en udvidelse til ca. 20 malkekøer, 3 karle og 2 piger, 1948 traktor og arbejdsvogn på gummihjul,og i 1953 udstykkedes til første kolonihaveselskab ca. 10 tdr. land for en pris af 55 øre pr. alen^{2}.

Jeg erindrer også fra mine drengeår,at der et par gange om året blev ofret til præsten og degnen. Det foregik på den måde,at der blev uddelt offersedler i skolerne,en hvid til præsten og en blå til degnen,var der så nogen,som ingen børn havde i skolen,måtte vi andre løbe hen til dem med deres. Et frivilligt beløb blev så lagt i sedlerne og næste søndag bragt med i kirken,og hele menigheden, d.v.s. så godt som alle mændene i sognet, gik så på rad og række op og lagde den blå pakke på pulten hos degnen,og med den hvide gik man bag om alteret og lagde den der til præsten. Til konfirmationsforberedelsen havde vi også en skilling med den første og den sidste dag,og præstefruen kvitterede så med en kop chokolade. Det var vel den tids form for kirkeskat.

Selskabeligheden havde også en lidt anden form i min barne- og ungdomstid end nu. Det almindelige var,at hvert gårdmandshjem havde sit bydelag, d.v.s. som regel alle gifte i byen inviteret til kaffe hvert andet og aftensmad hvert andet år. Desuden var der så mindre komsammen af familie og andre ind imellem. Men var der så ikke nogen særlig anledning,som bryllup,sølvbryllup eller lignende,holdt

man alligevel med ca. 4 - 5 års mellemrum et gilde i forsamlingshuset,hvor de ældre blev bedt til spisning kl. 18, og de unge skulle så komme om aftenen (også tjenestefolkene) og få en dans. De unge fik som regel kaffe og diverse brød og alkoholdfrie drikke,og så dansedes der lystig,og der spilledes så længe,der var nogen at spille for,ofte sluttede man først,så de sidste gik lige hjem til morgenmalkningen. Musikken blev ofte betalt på den måde, at et par af gæsterne gik rundt med en hat,eller man lagde et par kroner ved musikken,og var det en mand, der ikke havde godt råd, kunne man i hvert fald godt gå ud fra,der var rigelig til musikken,når pengene blev talt op. Ca. 15o indbudte til sådanne gilder var ret almindelig.

Min første københavnertur fik jeg sommeren 1919. Far var da kommet i rigsdagen, og min broder og jeg fik så lov at komme en tur med over at se den store by.Det er nu ikke det,jeg så,der står tydeligst for mig,men at jeg blev så træt. Fader rejste på 2. klasse,men min broder og jeg måtte rejse på det,vi dengang kaldte 3. klasse,og da det var lige efter første verdenskrig,var der smått med kul,og der gik kun få tog,så de,der gik,var meget overfyldte,der var helt kapløb ved færgerne over Storebælt og Lillebælt,for at få plads, og da vi jo ikke var rejsevante,fik vi ingen siddeplads,men måtte stå op på gangen som sild i en tønde, ulidelig varmt var det og støvlerne for små,så da jeg var i København,satte jeg mig så snart,der var lejlighed til det. Hjemad mødte vi da til toget i god tid og fik da også en siddeplads. Jeg trak kasketten godt ned for øjnene,at ikke man skulle få øje på en ældre dame eller mand,man var nødt til at rejse sig for, men inden toget kørte,kom der en mand og lettede på min hat og spurgte,om ikke hans lille pige,der kom lige fra sygehuset,måtte sidde der. Jeg rejste mig så, og min broder gjorde også,så de kunne sidde begge (pigen så rask ud og var ca. 12 år), og da toget var godt i gang,rejste hun sig og gik hen og så ud af vinduet, og en anden tog hendes plads,og så måtte vi igen stå op til Esbjerg.

Hvert år i den kolde tid blev der slagtet et får og et svin,så meget,man kunne nå at spise fersk,gjorde man,og resten blev saltet og røget,og så blev der ikke købt meget hos slagteren. Slagtningen skulle også gerne falde sammen med gilderne,og til de store blev der slagtet en gris eller en kalv ekstra. Undertiden blev der byttet mellem naboer,så der kunne spises fersk kød noget længere.

Som 15 årig solgte jeg den første ko. Det var almindeligt,dyrene blev trukket til Varde dagen før markedet og opstaldet for natten. Men der handledes så altid en del der om aftenen. Jeg blev så sendt af sted med koen eftermiddagen før marked og skulle så tilbage med tog til Guldager og gå derfra hjem. Men jeg havde besked fra far, at hvis jeg kunne få 225 kr. for koen om aftenen,måtte jeg sælge,og jeg kom hjem med 230 kr.,så jeg var helt stolt. Ellers skulle vi have kørt derud om morgenen i fjedervogn for at sælge. Man kunne nok blive træt af

en sådan markedstur, og høvderne kunne nok blive noget stædige,før de kom derud, bedst var det jo med en lille knægt til at jage på,undertiden kunne man da også blive flere i følge det sidste stykke,men gik ens egne dyr godt,var det ikke så rart at vente på nogen,der var stædige.

Som barn ville jeg helst have været gartner,men da min broder Kristian læste til lærer,og min søster Dorthea var ugift,valgte jeg at blive landmand,fordi jeg ikke kunne afse Sejlstedlund til fremmede.

Som ung var jeg på Antvorskov højskole og Ladelund landbrugsskole og havde pladser på gårde i Åle og Slimminge samt tre måneder på en gård i Holland og en måned på en gård i Tyskland,og dernæst rejse gennem Belgien,Tjekkoslovakiet,Østrig, Schweiz og Frankrig.

Jeg var tidlig politisk interesseret og var socialistisk kandidat til elevvalgene både på højskole og landbrugsskole. Når jeg gik ind for den socialistiske tanke, var det fordi,jeg så det som den bedst tænkelige vej til afskaffelse af den dengang (fra 1918 til 1940) katestrofal store arbejdsløshed. Nu støtter jeg ikke denne politik,fordi arbejdsløsheden forsvandt under den sidste krig,og så finder jeg de liberale ideer bedre. Men bl. a. fordi jeg ofte har stået med et ben i hver lejr, da har det politiske ikke ført til noget.

Af bestyrelser har jeg været i følgende: Afholdsforeningen, ungdomsforeningen, gymnastikforeningen, sygekassen, hesteforsikring, brandkasse, kvægavlsforening, skolekommission, landboforening, Hotel Esbjerg og Esbjerg Museum, og har været formand for folkedanseforening, forsamlingshuset, foredragsforeningen, menighedsrådet, Esbjerg foderstofforening og i repræsentantskabet for Jydsk Andels Foderstofforening, samt dommer for rødt kvæg på flere fællesskuer.

Livet har ellers formet sig for mig med såvel store glæder som store sorger. Min lykkeligste tid har jeg nok haft fra mit 18. til mit 32. år.

Som ung var jeg mange år næstformand i vor ungdomsforening, som gik godt og gav mig mange gode timer (lærer Petersen var formand), tillige var jeg god til at danse og var gerne med og glad i en balsal.

Den 13. oktober 1928 blev jeg viet til min højtelskede Metha Anina Jensen, som døde af en blodsygdom, da hun var 28 år gammel, men vi havde nogle lykkelige år og fik tre børn sammen. - Som enkemand blev jeg ensom, og der gik ligesom noget i stykker i mig, selv om mine tre børn gav mig al den glæde de kunne.

Så kom krigen, og selv om jeg ikke var direkte med i modstandskampen, så sled den dog hårdt på nerverne. De tre fjerdedele af min agerjord blev belagt med miner, pigtrådsspærringer, tankgrave og løbegrave, og mit maskinhus og bilgarage blev rekvireret først til mandskab og materiale, og senere stod der 3 morterkanoner og 14 militærcykler i den, tillige måtte jeg forsynes med passerseddel for at komme til og fra den smule jord,der var dyrkbar, og iøvrigt vise legitimation for at komme til og fra mit hjem. En kort overgang var jeg sagt op

til at skulle flytte fra mit hjem med fire ugers varsel, men det fik jeg dog omstødt ved politimester Hebos hjælp.

Uden mit vidende gav mine to drenge sammen med en kammerat, Niels Jensen, sig til at afmontere en del af de tyske miner, hvilket resulterede i, at en mine sprængtes og rev et ben af Gunnar, og krudt og jordpartikler slog ind i huden og øjnene på dem begge, så deres syn en overgang var i fare, men Gud ske lov blev også deres øjne reddede.

Den 26. juli 1948 blev jeg viet til Kirsten Marie Holm. Vi har en søn sammen, som gør os megen glæde.

Den 14. december 1950 havde vi den store sorg at miste Helge. Han blev i glat føre kørt ned af en bil, gik ellers på præliminærkursus, hans mål var at blive uddannet til flyver. Han var en god dreng med en ærlig stræben mod alt godt.

Skal jeg gøre en kort status nu i mit 68. år, da skal det være, at jeg finder, at ærlighed og kærlighed til næsten er det, som giver størst tilfredshed. Man når måske nok længst ved ensidighed, men hvis ikke den falder sammen med retfærdighed og samvittighed, er det for lidt værd. I kirkelig henseende har jeg følt mig stærkt knyttet til det frie kirkesamfund, og pastor Kierkegård i København har haft stor betydning for mig. Vil vi forbedre verden, må vi begynde ved os selv og den enkelte.

Hvor er da vor ånd, når engang vi er borte? - Ja, forhåbentlig hos Gud - men en del af den lever vel også videre i vor slægt og hos andre skabninger, og derfor må vi stræbe efter at gøre, hvad der er godt og rigtigt, og så kan vi trygt lade Gud om resten.

Navneliste, (døbenavne) således at familiemedlemmer af "blodet" er nummereret. (De yngste har flest tal og bogstaver).

Side
20 Niels Jessen Gregersen,Forum
- Dorthe Marie Andersdatter
- Anders Hansen,Forum
- Ane Christensdatter
- Hans Andersen,Vibæk
- Maren Hansdatter
- Christen Nielsen,Næsbjerg
- Dorthe Pedersdatter
24 I.) Edel Gregersen,Boldesager
- Peder Gyde Pedersen
- Marie Kås
- I.1.) Johannes Gyde Pedersen
- Laura Jensen
- I.2.) Dorthea Marie Gyde Pedersen
- I.3.) Peder Gyde M. Pedersen
- I.4.) Mette Gyde Pedersen
- Landsretssagfører Krebs
25 Rose
26 II.) Gregers Peder Gregersen
28 Birthe Kirstine Knudsen
- Christen Knudsen, Hygum
- Birthe Maria Nielsen
- Knud Jørgen Christensen,Hemmet
- Birthe Kjerstine Mortensdatter
- Niels Mortensen,Hygum
- Kierstine Jensdatter
- Knud Knudsen,Esbjerg
- II.1.)Dorthea Marie Gregersen,Gjesing
29 II.2.) Kristian Bertram Gregersen
- II.3.)Niels Jessen Gregersen,Gjesing
- Metha Anina Jensen
- Andreas Ivar Jensen,Tobøl
- Gertrud Nielsine Sørensen
- Jens Jakob Sørensen
- Andrea Ellung
- Knud Sørensen,Sædding
- Mette Hansen
- Jens Sørensen
- Andrea Jensdatter
- Peter Nicolaj Ellung

Side
29 Landmåler Ellung
- Ane Madsdatter
- Mads Mathiasen
- Anne Johanne Espensdatter
- Søren Christensen
- Nielsine Thomasdatter
- Hans Peder Hansen
- Gjertrud Madsdatter
- Knud Sørensen
- Jens Åge Jensen
- Hans Helle
30 Sagfører E. Hansen
- Ivar Ellung
- Windfeldt,Tanderupgård
- Maja Pedersen
- S.Petersen
- Niels Lønne
31 II.3.A.) Gunnar Gregersen
- Birgit Buhl Jensen
- Alfred Jensen
- Erna Buhl
- N.P.Juhl
- II.3.A.1.) Mette Gregersen
- II.3.A.2.) Dorthe Gregersen
- II.3.A.3.) Søren Gregersen
- II.3.B.) Birthe Gregersen
- Erik Nielsen
- II.3.B.1.) Morten Nielsen
- II.3.B.2.) Merete Nielsen
- II.3.B.3.) Martin Nielsen
- II.3.C.) Gregers Helge Gregersen
- Carl Nielsen
- Signe
32 Kirsten Marie Holm
- Christen Iversen Holm
- Karen Kristensen
- Iver Christensen Holm
- Karen Marie Jensen Holm
- Ole Kristensen
- Ane Kirstine Rasmussen

Side
32 Christen Jensen (Broholt)
- Maren Iversdatter Holm
- Jens Rasmussen Holm
- Maren Andersdatter
- Jens Rasmussen
- Maren Hansdatter
- Iver Holm,Viby
- Maren Mariusdatter
33 III.) Anders Nielsen Gregersen
- Betty Phillipsen
- III.1.)Niels Philbertz Gregersen
- Signe Marie Warming
- III.1.A.) Manja Gregersen
- Ebba Marie Andreasen
- Vilhelm Peter Phillip Andreasen
- Dagmar Sofie Jensine Jensen
34 III.1.B.) Ole Gregersen
- III.1.C.) Niels Gregersen
- Jonna Merethe Pedersen
- III.1.C.1.) Kim Philbertz Gregersen
- IV.) Anton Nielsen Gregersen
- Else Marie Lauridsen
- Laust Hjort,Vibæk
- IV.1.) Laurits Hjort Gregersen
35 Lissi Marie Kjeldsen
- Jens Kjeldsen
- Amalie Jensen
- IV.1.A.) Inger Hjort Gregersen
- Ove Giver, Århus
- Købmand Giver
- IV.1.A.1.) Morten Giver
- IV.1.A.2.) Christian Giver
- IV.1.B.) Else Hjort Gregersen
- IV.1.C.) Jens Anton Hjort Gregersen
- Lalla Munk Ravn
- Læge Ravn, Hammel
- IV.1.C.1.) Lars Gregersen
- IV.1.C.2.) Arne Gregersen
- IV.1.C.3.) Mette Gregersen
- IV.2.) Niels Theudor Hjort Gregersen
36 IV.3.) Hans Hjort Gregersen

Side
36 Helge Drewsen
37 Anne Marie Jensen
- IV.4.) Frode Hjort Gregersen
- Kirstine Jensine Sørensen
- Jens Jakob Sørensen
- IV.4.A.) Arne Hjort Gregersen
- Hanssine Vestergård Kristensen
- IV.4.A.1.) Frode Hjort Gregersen
- IV.4.A.2.) Jens Arne Hjort Gregersen
- IV.4.A.3.) Susanne Hjort Gregersen
- IV.4.B.) Søren Marius Hjort Gregersen
- Erna Nielsen
- Peder Nielsen
- IV.4.B.1.) Kirsten Hjort Gregersen
- IV.4.B.2.) Kurt Hjort Gregersen
- IV.4.B.3.) Karsten H. Gregersen
- IV.5.) Dorthea M. Hjort Gregersen
- Jens Åge Sørensen
- Jens Jakob Sørensen
- IV.5.A.) Bent Sørensen
- Åse Larsen
- Ejner Larsen,Als
- IV.5.B.) Henning Gregersen Sørensen
- IV.5.C.) Helge Hjort Sørensen
- Inge Christiansen
- Niels Christiansen
- IV.5.C.1.) Tove Brum Sørensen
- IV.5.C.2.) Hanne Hjort Sørensen
- IV.5.C.3.) Jens Åge H. Sørensen
- IV.5.D.) Else Dorthea H.Sørensen
39 V.) Niels Johan Gregersen
- Paul Nedergård
- Pastor Carl Nielsen
40 Maria Dorthea Wilhelmine Storm
- Julius Storm
- Jensine Nikoline Jensen
- Rose Marie Jensen
- V.1.) Åge Theodor Gregersen
- Mix Baltzersen
- Wiliam Baltzersen
- Anna Louise Glandt

Side

40 V.1.A.) Anna Marie Gregersen
- Emil W. Bruun, Søborg
- V.1.A.1.) Michael Bruun
- V.1.A.2.) Annette Bruun
41 V.1.B.) Niels Åge Gregersen
- Ruth Jensen
- V.1.B.1.) Charlotte Gregersen
- V.1.B.2.) Thomas Gregersen
- V.2.) Ejnar Gregersen, U.S.A.
- V.2.A.) Ruth Gregersen
- Howard R. Christofersen
- V.2.A.1.) David Ejnar Christofersen
- V.2.A.2.) Poul Arthur Christofersen
- V.2.A.3.) Mark Rau Christofersen
- V.2.A.4.) Lyn Marie Christofersen
- V.2.A.5.) Karen Ruth Christofersen
- V.2.B.) Poul Wendell Gregersen
- Shirley Saul
- V.2.B.1.) Wayne Eric Gregersen
- V.2.B.2.) Sharon Gregersen
- V.2.B.3.) Laureen Gregersen
- V.2.B.4.) Gail Gregersen
- V.2.B.5.) Theresa Gregersen
- V.3.) Viggo Storm Gregersen
- Kathrine Christensen
- V.3.A.) Marie Gregersen
- Carl Emil Jensen
- V.3.A.1.) Brita Storm Jensen
- V.3.B.) Inger Gregersen
- Bertel Drivsholm
- V.3.B.1.) Christian Driwsholm
- V.3.B.2.) Dorte Driwsholm
- V.3.B.3.) Annette Driwsholm
- V.3.C.) Niels Erik Gregersen
- Elly
- V.3.C.1.) Lars Gregersen
- V.3.D.) Åge Gregersen
- V.4.) Dorthea Marie Storm Gregersen
42 VI.) Ane Gregersen
- Boie Christensen.

Side

42 VI.1.) Christian Theodor Christensen
- Elise Sørensen
- VI.1.A.) Børge Christensen
- Asta Petersen
- VI.1.A.1.) Christian Boje Christensen
- VI.1.A.2.) Margrethe Boje Christensen
43 VI.1.B.) Kaj Christensen
- Vita Stylsvig Nielsen
- VI.1.B.1.) Tommy Stylsvig Christensen
- VI.1.B.2.) Anita Stylsvig Christensen
- VI.1.C.) Viggo Christensen
- VI.1.D.) Svend Christensen
- Else Nørgård Pedersen
- VI.1.D.1.) Pia Christensen
- VI.1.D.2.) Pernille Christensen
- VI.2.) Niels Jessen Christensen
- Andrea Kristine Nielsen
- Niels Peder Nielsen
- VI.2.A.) Anna Karoline Christensen
- Peder Johnsen
- Jakob Johnsen
- VI.2.A.1.) Ingri Johnsen
- VI.2.A.2.) Kjeld Johnsen
- VI.2.B.) Minna Frida Christensen
- Viggo Svendson
- VI.2.C.) Eva Dorthea Christensen
- Brune Guldborg Nielsen
- VI.3.) Laurids Thøger Christensen
- Elise Pedersen
- Anders Christian Pedersen
- Kirstine Jørgensen
- VI.3.A.) Inger Kirstine Christensen
- Jørgen Christian Mathiesen
- Hans Jørgen Mathiesen
- Emilie
- VI.3.A.1.) Frank Mathiesen
- VI.3.A.2.) Lis Mathiesen
- VI.3.A.3.) Benthe Mathiesen
- VI.3.A.4.) Jan Mathiesen
- VI.3.B.) Åge Christensen
- Hilda Madsen

Side

44 Martin Anders Madsen
- Anna Marie Pedersen
- VI.3.B.1.) Freddy Christensen
- VI.3.B.2.) Linda Christensen
- VI.3.B.3.) Finn Uhre Christensen
- VI.3.B.4.) Lene Christensen
- VI.3.C.) Ruth Christensen
- Mogen Wilton Pedersen
- VI.3.C.1.) Lars Wilton Pedersen
- VI.3.C.2.) Ole Wilton Pedersen
- VI.3.C.3.) Per Wilton Pedersen
- VI.3.C.4.) Annette Wilton Pedersen
- VI.3.D.) Marrit Christensen
- VI.4.) Dorthea Christensen
- Jens Mathiesen
- VI.4.A.) Børge Mathiesen
- Asta

45 VII.) Laurids Jessen Gregersen

46 Ane Kirstine Marie Hansen
- Søren Peder Hansen
- Andreas Jensen
- VII.1.) Søren Peder Gregersen
- Sine
- VII.2.) Niels Jessen Gregersen,Sp.
- Agnes Johanne Christensen
- Søren Chr. Christensen
- Sara Elisabet Iversen
- Niels Chr. Sørensen
- VII.2.A.) Eilif Gregersen
- Rita Larsen
- Peter Larsen
- Agnes Elna Margrete Hansen
- VII.2.A.1.) Ulla Gregersen
- VII.2.A.2.) Stig Gregersen
- VII.2.B.) Helge Laurids Gregersen
- Marie Noren
- VII.2.B.1.) Lena Gregersen
- VII.2.C.) Anna Marie Gregersen
- Søren Kristian Hansen
- VII.2.C.1.) Niels Gregers Hansen
- VII.2.C.2.) Bent Gregers Hansen

Side

46 VII.3.) Ankjær Christian Gregersen

47 Martha Kirstine Marie Biltoft
- kristen Madsen Biltoft
- Ane Marie Andersen
- VII.3.A.) Anne Marie Gregersen
- Ole Finn Feddersen
- Laurits Feddersen
- Ella Petrea Lauritsen
- VII.3.A.1.) Helle Ankjær Feddesen
- VII.3.A.2.) Ilse Ankjær Feddesen
- VII.3.B.) Kirsten Gregersen
- Jens Åge Hansen
- Jørgen Hansen
- Katrine Thuesen
- VII.3.B.1.) Vibeke Biltoft Hansen
- VII.3.B.2.) Bente Biltoft Hansen
- VII.4.) Dorthea Gregersen,Sp.
- Hans Ejner Hansen
- Hans Hansen
- Hanne Bruun
- VII.4.A.) Johanne Marie Hansen
- Leif Thue Hansen
- VII.4.A.1.) Dorte Hansen
- VII.4.A.2.) Martin Hansen
- VII.4.B.) Laurids Hansen
- Lissy Jensen
- Eiler Jensen
- VII.5.) Kristian Ingemann Gregersen
- Ella Agnethe Høy
- Jens Jensen Høy
- Karen Marie Nielsen
- Niels Johnsen Høy
- Marie Elisabeth Olesen
- Kristian Nielsen
- Mette Marie

48 VII.5.A.) Marie Høy Gregersen
- Mogens Per Lange Hansen
- Svend Georg Hansen
- Agnethe
- VII.5.A.1.) Lene Lange Hansen
- VII.5.A.2.) Klavs Lange Hansen

Side
48 VII.5.B.) Karen Høy Gregersen
- Peter Sejersgård Jakobsen
- Rudolf Mikael Jakobsen
- Klara Marie
- VII.5.B.1.) Jens Sejersgård Jakobsen
- VII.5.B.2.) Tina Sejersgård Jakobsen
- VII.5.C.) Laurits Høy Gregersen
- Ulla Brita Bech
- Hans Christian Wensel Bech
- Luice Mercedes Henningsen
49 Fanny Uriburo de Zigner
- Andreas Henningsen
- VII.5.C.1.) Marie Luise Gregersen
- VII.5.D.) Jens Høy Gregersen
- VII.5.E.) Mette Høy Gregersen
- VII.6.) Anna Kirstine Gregersen
55 Heager linien:
- Christen Gregersen, Heager
- Ane Pedersen
- Peder Christensen
- Mette Marie Jørgensdatter
56 I.) Edel Gregersen
- Jens Kristian Nielsen
- I.1.) Gregers Peder Nielsen
- Johanne Pedersen
- Christian Pedersen
- II.) Else Gregersen
- Søren K. Sørensen
57 II.1.) Niels Jørgen Sørensen
- Marie Dorthea Hansen
- Søren Hansen
- Ane Johanne Hansen
- II.1.A.) Klara Dagny Sørensen
- Børge Nielsen
- II.1.A.1.) Else Marie Nielsen
- Svend Erik Nissum
- II.1.A.2.) Birgitte Nielsen
- II.1.A.3.) Marianne Nielsen

Side
57 II.2.) Ane Pouline Sørensen
- Peder Nielsen
- II.3.) Alfred Christian Sørensen
- Inger Pedersen
- Agnes Jensen Polgård
- II.3.A.) Arne Sørensen
- Else Solveig Jenssen
- Josef Arthur Edelhardt Jenssen
- Astri Mathilde Sørine Waler
- Britt Veols Sørensen
58 II.3.B.) Edith Sørensen
- Axel Willumsen
- Hans Willumsen
- Gunnar Hansen
- II.3.B.1.) Inger Majken Willumsen
- Mogens Durin
- Edmund Durin
- Helga
- II.3.B.1.a.) Nicholas Durin
- II.3.B.2.) Annemette Hansen

Olling linien
60 Christen Esbjerg Gregersen
- Gjertrud Marie Nielsen
- I.)Gregers Peter Gregersen
- II.) Niels Jepsen Gregersen
- III.) Edvard Gregersen
- IV.) Karen Gregersen
- V.) Edel Gregersen
- VI.) Theodor Gregersen
68 En slægtscirkel med en del af ollingslægtens navne